

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi | Sayı: 17 | Eylül 2022

WERIN
TEVLÎ MEŞA AZADIYÊ BIBIN
CIHÊ XWE DI GOVENDA
SERKEFTINÊ DE BIGIRIN

DAĞLARA ÇIKACAGIZ
HESABINI SORACAGIZ

İÇİNDEKİLER

Tüm Gücümü Sizin İnanmış Gençliğinizden Alıyorum

Önder APO 02

Halk Direnişinin Esası ve Öncüsü Gençliktir

Baran Mawa 06

TC Tecavüz ve Soykırım Sistemidir

Axin Mahir Dicle 11

Anlamin ve Hissin Yarattığı İnsan En Güçlü İnsandır

Jiyan Şengal 15

12 Îlonê û Civata Tawanbaran

Rêber APO 20

12 Eylül Askeri Faşist Rejimi Hâla İktidardır

Senar Viyan 24

Kürdistan'daki Savaş Merkezi Tekelci Uygarlığa Karşı...

Heval Abbas 28

Devrimci Tutum -II-

Bawer Ceng 32

Tu Dikarî Biguherîne

Berfîn Rêbaz 37

Payîzek Bu...

Melsa Dêrîk 40

Kêliyên Dîrokî Ji Meha Îlonê

Yurtsever Gençlik 42

Bu Nasıl Bir İradedir?

Özgürlük Direnişi 2. Cilt 46

02

15

24

40

JÎ EDÎTOR

WERIN TEVLÎ MEŞA AZADIYÊ BIBIN
CIHÊ XWE DI GOVENDA SERKEFTINÊ DE BIGIRIN

Hevalên Hêja!

Em meha Tebaxê, meha pêngava vejînê, bi berxwedaneke mezin li pey xwe dihêlin û em dikevin meha Îlonê ya berxwedanê. Darbeya faşîst a leşkerî ya 12'ê Îlonê lekeyek tarî li ser bîranînên gelên Tîrkiye û Kurdistanê hişt ku tu carî jî holê ranebe. Rejîma faşîst bi vê darbeyê di serî de berê xwe da hemû tevgerên sosyalîst ên şoreşger, di serî de jî Partiya me PKK ku tovên hêviyên gelên bindest lê geş bûn. Rejîma faşîst a ku dixwest bi tasfiyekirina şoreşgeran hêza xwe mayînde bike, şoreşger, berxwedêr û gelên bindest kir Zindana Amedê.

Li hemberî vê yekê li Zindana Amedê destana berxwedanê hate nivîsandin û Mazlum Doğan û Çaran wek sembola bêîteatî, rûmet û berxwedanê ketin dîroka têkoşînê. Piştî rêheval Mehmet Xeyrî Durmuş, Kemal Pîr, Akîf Yılmaz, Stêrka me ya Sor Alî Çîçek dest bi Berxwedana Rojîya Mirînê ya Mezin kirin û bûn xwediyên berxwedaneke bêhempa ya dîrokê. Dîsa Rêheval Sara, femandara me ya pêşeng, dema ku di bin dezgeyên îşkenceyê de derbas dibû jî negot "ax" û bû temsîl a rastîya jinên Kurd ên berxwedêr.

Rêheval Mehmet Xeyrî Durmuş, Kemal Pîr, Akîf Yılmaz û Alî Çîçek pêşengiya Berxwedana Rojîya Mirînê ya Mezin kirin û piştî berxwedaniya 2 mehan di Îlonê de gihastin şêhadetê. Anha jî Gerîlaya Azadiya Kurdistanê bi vî ruhî li Zap, Avaşîn û Metîna bi şerê xwe yê bînavber li ber xwe dide. Îro ev îrade di şexsê Gerîlayê Azadiya Kurdistanê li Zapê derketiye holê. Soza berxwedanê ku pêşengên me yên qehreman ên mezin di dengê tîfinga gerîla de li çiya de deng vedide.

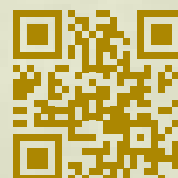
Weke Kovara Yurtsever Gençlik em pêşengên xwe yên ku mîrateya berxwedanê jî ciwan û jinên ciwan ên Kurdistanê re hiştine, sernavên pêşveçûna berxwedana gerîla û gotarên li ser ciwanan tînin cem hev.

Me bixwînin me binasin.

Me bi ciwantî destpêkir emê bi ciwantî serbikevin!

Silav û Rêzên Şoreşgerî

Edîtor

Bu yazı Rêber APO'nun gençliğe ilişkin yaptığı değerlendirmelerden derlenmiştir.

Perspektif

TÜM GÜCÜMÜ SİZİN İNANMIŞ GENÇLİĞİNİZDEN ALİYORUM

Önder APO

Sevgili gençler,

Kürdistan Halkı'nın en fêdakar, en cesur ve en büyük şehitlerini vermiş siz sevgili gençler!

Sizleri selamlıyorum ve sizlere sevgilerimi sunuyorum. Her şeyden önce belirtmek istediğim, Partimiz PKK'nın bir gençlik partisi olduğudur. Hiç bir halkın tarihinde olmadığı kadar Partimiz halen bir gençlik partisi olarak savaşıyor, kahramanlaşıyor ve kazanıyor. Siz gençlerimizi mutlaka, özgürlük savaşçıları haline getirmek bizim bir tutkumuz.

Halkımızı gençlik çağında daha yaşamına başlamadan vurmak, katletmek istiyorlar. Yaşlanmamıza, olgunlaşmamıza fırsat vermeden...

Gençlik baharımızın içinde vurmak istiyorlar. Tabi biz de buna gençliğimizin bu büyük gücü, bilinci ve bu uyanıklığıyla vuracağız. Başka çaremiz yoktur. Sonuna kadar kendimize güvenebilmeliyiz. Biz, sizler gibi gerçekten tek başımıza bu işe başladığımızda arkamızda kim var, düşman ne kadar büyük, hatta kim arkasındaymış bu hiç umrumuzda

değildi. Bizim için en önemli olan, en gerekli olan halkımızı inkar etmeyecek, halkımızın kimliğine sahip çıkacak ve tek de olsak doğru bildiğimizi söyleyecek, doğru bildiğimizi partileştirecek, doğru bildiğimizi ordulaştıracak, doğru bildiğimizi savaştıracak ve kazanacaktık. Bunu yaptık, bugün görüyorsunuz ki bir kişiyle de başlasa bu işin zaferi önlenemez.

Kazanacaksak her şeyi gençlikle kazanacağız

Bizim için gençlik ölümün de, dirilişin de dolayısıyla kurtuluşun da temelidir. Gençliğimizi kazanamazsak halkımız ölmüştür ve hiç bir şey yapamaz. Kazanacaksak her şeyi gençlikle kazanacağız. Bunun dışında başka yol yoktur. Bunun için gençlikte sonuna kadar ısrar etmeliyiz. Ben bunun için sonuna kadar kendimde zamanı durdurdum. Zamanın ilerlememesi için durdurdum. Gençlik kazanıncaya kadar, gençlik özgür yaşayıncaya kadar... Ve buna devam ediyorum.

YURTSEVER GENÇLİK

Mutlaka ülkemize sahip çıkmalıyız. Unutmamalıyız ki ülkemizin her ne kadar adı insanlık defterinden silinmek isteniyorsa da bu insanlığın en eski ülkesidir, ateşin ve güneşin ülkesidir. İlk tanrı ve tanrıçaların ortaya çıktığı ülkedir. İlk insanların uygarlaştığı ülkedir, ilk insanların insanlık için her tür temeli attığı bir ülkedir. Bugün bu ülkemiz harabeye çevrilmiştir. Sanki hiç yaşanılmayacakmış gibi büyük bir oyunla sizleri dünyanın dört bir tarafına savurmuşlardır. Kesinlikle bu büyük bir baskı, işkence ve ardından bu ülkeyi sizsiz, bizsiz boş bırakmak için özellikle son 10-15 yıldır geliştirdiğimiz kutsal ulusal kurtuluş

ülkesinde özgür olmak temelinde kabul edilecektir. Bunun dışında bir yaşamı tanımayacağız. Zamanı durduracağız içine özgür yaşamı yerleştireceğiz. Bu temelde bu açıklıkta sizinleyiz diyorum.

Hiçbir zaman yalnız değilsiniz. Bizim için en büyük birlik siz özgür savaşan gençlerle birlikte olma birliğidir, bu yaratılmıştır. Çok iyi inanıyorum ki ben de tüm gücümü sizin bu inanmış gençliğinizden alıyorum ve şimdiye kadar buna inandık, bununla başardık. Önderlikte bu konuda kesinlikle sonuna kadar yüreğinizde ne kadar tutuşan değer varsa beyninizde ne kadar çakan bilinç kıvılcımı varsa onların birleşimidir,

“TEKRAR SÖYLÜYORUM BEN ASLA KENDİMİ YAŞLANDIRTMAYACAĞIM BU SİZE NASIL BAĞLI OLDUĞUMUZU ORTAYA KOYUYOR”

savaşımımıza karşı dayatılan bir oyundu.

Bu beşikte insanlık büyümüştür, bu coğrafyada cennet yaratılmıştır

Hepimizi önce işkenceyle, sonra aç bırakarak dünyanın dört bir tarafına savurmak istediler. Şimdi buna karşı vereceğimiz yanıt hem de bu silahı tersine çevirmenin bir gereği olarak sonuna kadar ülkemizi seveceğiz. Burası insanlığın beşiğidir ve tüm din kitaplarında insanlığın cenneti olarak değerlendirilir. Bu beşikte insanlık büyümüştür, bu coğrafyada cennet yaratılmıştır. Bu umudumuzu hiç bir zaman yitirmeyeceğiz. Size şunu hemen söylemeliyim ki biz de sizin gibi yurt dışındaydık. Yirmi yılını dolduruyorum yurt dışında ama ülkeyi beynimde ve yüreğimde yarattım.

Sonuna kadar sizinle birlikte olduğumu belirtmek istiyorum, tekrar söylüyorum ben asla kendimi yaşlandırtmayacağım, bu size nasıl bağlı olduğumuzu ortaya koyuyor. Genç başladık, bu işi genç bitireceğiz. Bunun başka yolu, biçimi olamaz. Sonuna kadar siz gençlerin hizmetinde olduğumu belirtmek istiyorum. Bizim için yaşam eğer kabul edilecekse

onların aydınlığı ve onların kesin iradesidir. Bunun dışında Önderlik yoktur. Yani Önderlik sizin özgürlük tutkularınızın ve bilinç kıvılcıklarınızın ta kendisidir. Önderlik sizsiniz.

Gençler her zaman daha iyi başarabilirler. Onların enerjik durumları, yıpranmamış durumları en zor görevlerin üstesinden bile gelmeye götürebilir. Müthiş savaş kahramanları olabilir, örgüt kurucuları olabilirsiniz. Sizin elinizden her türlü eylemcilik gelebilir, yeter ki kendinize güvenin. PKK'yi bütün doğruları ile özümseyin. Eğer bunu yaparsanız yeneceğiniz hiçbir düşman, gideremeyeceğiniz hiçbir zayıflığınız kalmaz. Benim gibi bir kambur bile bu duruma ulaştıktan sonra, neden siz de ulaşamayasınız? Şu anda biz bu halimizle bile düşmanı titrettikten sonra, sizin özümsemiş bir PKK gerçeğiyle yaşamamız büyük başarıdır. Biz bile bunu böyle sağladığımıza göre, bu kadar hazırı esas alanlar, buna bir de kendi gençliğini katanlar nasıl başarabilirler?

Sanıyorum birbirimizi anlıyoruz. Gelen

eleştirilerden herkes kendisine eleştiri okunu yöneltmesini bilmeli ve aynı zamanda eleştiri okunu başkalarına, doğru bir şekilde yöneltmesini de bilmelidir. Herkes okun ucunu tedavi etmesi gereken yarasına çevirmelidir. “Bana ne, benim için değildir” demeyelim. Eleştiriler bir kişiye özgü değildir,

Tabii yaramazlık da yapmaz, kendisini de tıkatmaz. Karşınızdaki devrimcilik, kolay kolay kontrole alınacak bir devrimcilik değildir. Bunu dost da, düşman da bilir. Bunu siz de biraz bileceksiniz. Bu devrimciliği düşman engellemek, dost da kendine göre kullanmak ister. Bütün bunlar sizlere ulaşmak içindir. Ne

“MÜTHİŞ SAVAŞ
KAHRAMANLARI OLABİLİR
ÖRGÜT KURUCULARI
OLABİLİRSİNİZ. SİZİN
ELİNİZDEN HER TÜRLÜ
EYLEMCİLİK GELEBİLİR
YETER Kİ KENDİNİZE
GÜVENİN”

genel ve herkese özgüdür. Ben bile kendimi yeni şartlar altında değiştirmeden yaşatamayacağımı düşünüyorum. Burada da olsa yeni hamleler için sağlam bir pozisyona getirmeliyim diyorum. Bu hepimiz için geçerlidir. Genç olmayı, karar vermenize bir engel, bir bahane olarak ileri sürmemelisiniz. Hatta tecrübesiz olmanız bile çok sağlam işleri birlikte kararlaştırmaya engel olarak ileri sürülmemelidir. Gençler de tarihi meseleleri gündemleştirip kararlaştırabilirler. Kaldı ki biz o kadar genç de değiliz. Bu işler tam bize göredir.

Süreç, ne çocukluk, ne de gençlik sürecidir. Tam bir olgunluk sürecidir. İşleri tartışıp karara bağlama sürecidir. Bu gerçeklerimiz temelinde ne isterseniz biz hazırız. Kişi olarak kendimizi devrim arenasının içine atmışız. İstenilen savaş türüne hazırız. Yeter ki sormasını, görmesini bilin! Savaşı dıştalayan, savaştan kaçınan, uygun görülen yol ve yöntemden habersiz olan yok. Biz varız, ortadayız ve her şeye ulaşırız.

Bir ihtilalci kendisine sınır koymaz.

düşman gibi engellemek, ne de dostlar gibi kendi sınırınıza çekme gibi bir isteminiz olabilir. Çünkü siz devrimcisiniz.

PKK, sıradan bir yaşama karşı savaşım demektir. PKK bugün ayaktaysa, biraz bu yaşama karşı duyduğu kinden dolayıdır. Yani görev alacaksınız, bazı sorumluluklar üstleneceksiniz. Ama yaşayacağınız sorunlar şimdiden çok açıktır. Savaşmayın, sorumluluk almayın demiyorum, sizi sert eleştirmek de istemiyorum, ama gerçekler de ortadadır. Bunlardan hiç birimiz kendimizi kurtarmayız.

Sizler gençsiniz, zaaflardan arınıp şu ya da bu soruna çözüm yollarını ortaya çıkarmayı, tartışmalar geliştirip düşünce üretmeyi, olay ve olguları tanımlamayı bilmelisiniz. Böylece sağlıklı örgütlenmelere gitme olanak dahiline girer, çok saf, bitmiş tükenmiş kişilikler yerine her düzeyde gerçek dava kişilikleri ortaya çıkar. Nitekim günümüzde oluşan ortamımızın ürünleri sınırlı da olsa bu niteliktedir. Bunu 1980’ler için söyleyemezdik, hele hele 1970’ler için hiç

söyleyemezdik. 1970'leri bir düşünelim. Ortam alacakaranlık, her şey bastırılmış; ödlelik, nefes alamazlık had safhada, burnunun ucunu bile görmek mümkün değildi. Görev desen yanına yaklaşmak mümkün değil, herkes saptırmakla uğraşiyor; en dost bildiklerin, sosyalist bildiklerin bile kendilerini de seni de aldatmak için uğraşıyorlar. O dönemin iğne ucu kadar bile olsa açığa çıkartılması gereken görevi, işte bu nedenlerle ele

yemeye bayılırım. Çünkü o ekmek kutsaldır. Halen savaşı onun için yürütüyoruz. Ekmek anlayışı böyle olacak, "ekmek kutsaldır ve biz onun için savaşıyoruz" diyeceksiniz. Bu ülkede de bin yıllardan beri kutsal buğday savaşı verilmiştir. Ekmek, buğday ekmeği çok değerlidir. İnsanlık ekmeği ilk önce burada yemiştir. Ekmek için, buğday ekmeği için savaşmıştır. Ondan sonra siyaset, hak-hukuk şeref, onur, kültür gibi

“MANEVİYATIMIZ MORALİMİZ YERLE BİR EDİLMİŞTİR BUNUN İÇİN MORAL SAVAŞI, MANEVİYAT SAVAŞI, ŞEREF SAVAŞI VERECEĞİZ”

alınamazdı. Sağın da, solun da sergilediği aynı inkarcı yaklaşımlardır, örtbas etmedir; resmi düzen sınırları dahilinde kalma, düzeni sürdürmeye hizmettir. İçine girilmesi gereken görev, buna alet olmamak ve eleştirmekti. Bunu başara-bilirsen ne mutlu sana! İşte yapılmaya çalışılan buydu. Yanlışlıkları ortaya çıkarma, doğrunun ne olması gerektiğine ilişkin iddialar üzerinde durma çabası vardı. Halk bundan habersizdi. Biraz aydın gençlik kesimine hitap edilmekteydi. Ve bunun bizi götürdüğü sonuç, bilindiği gibi yeni bir yoldu. İnanmış, kararlı, mücadeleci bir topluluğun artık içine girmeyi benimsediği, cesur adımların atıldığı bir sonuç söz konusuydu. 1980'lere geldiğimizde durum buydu ve düşman her şeyi yine eski duruma getirmek için bu çıkışa karşılık verdi.

Bizim işimiz-gücümüz savaşçılıktır. Karnımızı doyurmak için bile savaştan başka bir çaremiz yok. Savaş, şu anda Kürdistan'da tek üretim tarzıdır. Kürdistan'da ekmek bulmak isteyenler bile savaşmasını bilmelidirler. Gerçek böyledir.

Saflarımıza gelen gençlerin çoğu açlıktan ötürü gelmişlerdir. Düzen bunları doyurmuyor, o zaman ekmek için savaştığımızı unutmayaacağız. Ekmeğe yüksek anlam biçeceğiz. Ekmeği asla hor görmeyin, önemlidir. Ben halen bütün yemeklerin sonunda bir parça ekmek

ne kadar insani etkinlik varsa, onlar için savaşılmıştır.

Savaş felsefemiz çok köklü olmalıdır. Kaldı ki çok dövülmüşüz, dövülmemiş tek yanımız kalmamış, hakarete uğramamış tek bir kişimiz yoktur. Demek ki, bu hakarete ve uğursuzluğa karşı bir savaş yürüteceksiniz. Başka türlü kendimize nasıl insan diyeceğiz? Maneviyatımız, moralimiz yerle bir edilmiştir. Bunun için moral savaşı, maneviyat savaşı, şeref savaşı vereceğiz. Bütün bunları verdikten sonra özgür toprak savaşı vereceğiz. Ondan sonra eğer mümkünse daha da fazla siyasi iktidar savaşı vereceğiz.

Yine bizde zorakilik yoktur, gönüllülük esastır, ama bu her türlü zorakilerden daha zor bir katılımdır. Çünkü moral ve manevi değeri çok yüksektir. Belki zorla kabul edilebilir, zorla kendinizi kandırabilirsiniz, ama bizim büyük moral ve manevi değerlerimizle çelişmek, ona karşı durmak veya onun gereklerini yerine getirmemek, bu işten hiçbir şey anlamamaktır. Bu da sonuçta savaş olduğu için kendini kandırmak, en kötüsü de kaybetmektir. Zaten zorlamayla da bir şey öğretemeyiz. Bu öğretme işi tutkuyla olur. Ben bu işle ne kadar ilgiliysem, siz genç olduğunuz için daha fazla tutkulu, azimli ve istekli yaklaşacaksınız.

HALK DİRENİŞİNİN ESASI VE ÖNCÜSÜ GENÇLİKTİR

Baran Mawa

Değerli Yurtsever Gençlik!

Kürdistan Özgürlük Gerillası'nın yürüttüğü tarihi direniş her zamankinden çok daha önemli bir aşamaya ulaşmıştır. TC faşist devletinin başta Zap, Metina ve Avaşın olmak üzere tüm Medya Savunma Alanları'nı kısa sürede işgal edeceğini planlayarak 17 Nisan'da başlatmış olduğu işgal saldırıları 4. ayını geride bırakmıştır. Bu 4 ay içerisinde

de Önderliğin düşünce gücünden duyulan korkudur. Her anını büyük bir mücadele ve direnişle geçiren Önderliğimiz bizler için direniş ve zafer çizgisini açıkça ortaya koymaktadır. Bugün savaşın yaşandığı alanlardaki gerillanın gösterdiği iradeyi Önderlik iradesi olarak görmeliyiz.

Bu anlamı ile gerillanın yaratmış olduğu kazanımları ve değerleri

“HER ANINI BÜYÜK BİR MÜCADELE VE DİRENİŞLE GEÇİREN ÖNDERLİĞİMİZ BİZLER İÇİN DİRENİŞ VE ZAFER ÇİZGİSİNİ AÇIKÇA ORTAYA KOYMAKTADIR”

soykırımcı rejimin istediği sonuçları alamadığı, bu alanlarda kilitlenip kaldığı anlaşılmaktadır. Önderlik yürüyüşünün 50. yılında gerillanın gösterdiği direniş Önderliğimizin nasıl da çelikten bir irade ve yenilmez bir güç yarattığını tüm dünyaya göstermiştir. Kuşkusuz bu mücadelenin ve duruşun mimarı Rêber APO'dur. Bizler bu mücadeleyi ve bu yaşamı Önderliğimizin yarım asırlık mücadelisine borçlu olduğumuzu iyi anlamalı ve iyi kavramalıyız. Önderliğimizin tek bir kelimesinin bile dışarı çıkmasına müsaade etmemeleri

iyi anlamalıyız. NATO'nun en büyük ikinci ordusuna sahip ve NATO'dan hem askeri hem de siyasi her türlü desteği alan TC rejiminin gerilla alanlarına koyduğu asker ve kontra güçleri, Kürdistan gerillaları tarafından şaşkına uğratılmaktadır. Ne ilerleyebiliyor ne de geri çekilebiliyorlar. Gerilla alanları arasına kilit vurmaya hedefleyen faşist TC Devleti çıkılmaz bir girdap içinde boğulmak üzeredir. Çok güvendiği tekniği de kendisine herhangi bir başarı sağlayamamaktadır. Kimyasal ve taktik nükleer silahlar da dahil her türlü

tekniği kullanmalarına rağmen her hareketlerinde darbe yemektedirler. Belli ki sonunun yaklaştığını kendisi de anlamış durumdadır. Bundandır ki her tarafa fütursuzca saldırmaktadır. Direniş alanlarında çakılıp kalınca Başur'a, Rojava'ya ve Şengal'e hava saldırılarında bulunmakta, sivilleri katletmektedir. Gerilla karşısındaki yenilgisinin intikamını tüm Kürdistan'da mücadele eden halkımızdan almaya çalışmaktadır. Bu saldırıların NATO ortaklığıyla belirlenen konsept çerçevesinde yapıldığı da artık herkes tarafından bilinen bir gerçektir.

TC, Madrid, Tahran ve Soçi görüşmelerinde birçok konuda tavizler vererek bu güçleri bir yere kadar ikna etmiş ve saldırılarını yoğunlaştırmıştır. Mesele direnen Kürt olunca hiç kimsenin bu soykırım saldırılarına karşı çıkmadığı aksine olabildiğince desteklediği tekrar görülmüştür. Lozan'da 100 yıl önce Kürt'e dair ne varsa ortadan

yürüttüğünü, Başur'daki Türk karargahı rolünü nasıl oynadığını, MİT'in Başur'u bir Türkiye kenti gibi nasıl kullandığını ve Barzani ailesinin kendi çıkarları için bir halkı nasıl yok oluşa götürmek istediğinin ayrıntılarını yazma gereği duymuyoruz. Çünkü KDP ihanet şebekesinin gerçeği ayan beyan ortadadır. Önemli olan bunlara karşı mücadele yöntemlerini daha fazla geliştirmektir. Barzani ailesinin ihaneti de aşan adeta Kürt'ten intikam almaya çalışan bu durumuna karşı gençler olarak her türlü zeminde mücadeleyi büyötmeliyiz. Bu halkın en cesur, en yiğit kızlarını ve oğullarının bu ihanet şebekesi ortaklığıyla şehit edilmelerini kabul etmemeli, bu şebekeyi de AKP-MHP ile birlikte tarihin çöp sepetine atarak Kürt'ün ihanet defterini bir daha açılmamak üzere kapatmalıyız.

Değerli Yurtsever Gençlik!

12 Eylül faşist cunta rejiminin

“KDP İHANET ŞEBEKESİNİN GERÇEK YÜZ(SÜZLÜĞ)ÜNÜ HAREKETİMİZ VE HALKIMIZ BİRÇOK DEFA ORTAYA ÇIKARMIŞTIR”

kaldırma temelinde yapılan anlaşmanın zamanı dolmak üzereyken yapılan bu yeni anlaşmalar Lozan'ın devamı ve verilen sözlerin tamamlayıcısı konumundadır. Bu temelde kendileri açısından değişen tek durum Kürt'ün kabulünün ancak kendi varlığına ihanet temelinde olabileceği gerçeğidir. Bu da zaten Kürt olmaktan çıkmak ve ihanet şebekesine dahil olmak demektir. Kürdistan'da bu ihanet örgütünün adı KDP olmaktadır. Gerilla alanlarına giremeyen NATO'nun çapulcuları, ihanet şebekelerini de devreye sokarak halkı varlığından, özgürlüğünden koparmaya çalışmaktadır. KDP ihanet şebekesinin gerçek yüz(süzlög)ünü hareketimiz ve halkımız birçok defa ortaya çıkarmıştır. O yüzden burada KDP'nin TC politikalarını nasıl

üzerinden 42 yıl geçti. Günümüz koşullarında 12 Eylül döneminden çok daha fazla darbe zihniyeti hakimdir. 12 Eylül darbesinde faşizm, kaba işkence ile teslimiyeti dayatarak hakimiyet kurmaya çalışırken AKP-MHP faşist rejimi bu amaca bağlı kalarak ama topyekûn imha yöntemlerinin tümünü kullanarak başarı kazanmaya çalışmaktadır. Türkiye'yi ve Bakure Kürdistan'ı açık cezaevine dönüştürmesi yetmezmiş gibi, zindanlardan da her gün tabutlar çıkmaktadır. 12 Eylül Kenan Evren faşist zihniyeti Erdoğan-Bahçeli zihniyetinde vuku bulmaktadır. Hatta günümüzdeki iktidarın Kenan Evren'in kırk kere kirletilmiş faşist hali olduğunu söyleyebiliriz. 12 Eylül zindanlarında her türlü işkence, taciz, tecavüz ve katliam en açık hali ile yaşanırken bugün özel savaşın

her türlü yöntemi kullanılarak Kürdistan toplumu kültürel, siyasi, ahlaki, ekolojik olarak soykırımdan geçirilmektedir. 12 Eylül cuntasında nasıl ki başta Kürt gençleri olmak üzere devrimciler her türlü baskı ve zora karşı direniş göstermiş ve bu uğurda Ali Çiçekler, Sakineler, Kemaller ve Mazlumlar bu zihniyeti paramparça etmişse bugün de

direnenler, alanlarda direnenler Kürt gençleridir, Kürdistan'ın öncü gençliğidir. Hareketimiz böylesi faşizm koşullarında direnerek, bedel vererek büyümeyi, gelişmeyi başarmıştır. Gençlik o dönemki direnişiyle nasıl ki büyük gelişmeler yarattıysa bugün de daha büyük direnerek bu faşizme son verecektir.

Kürdistan Özgürlük Gerillası bu faşist soykırımcı rejimi her gün darbeleyerek özgürlük yolunu aydınlatmaktadır.

O halde her yurtsever genç bir Ali, bir Kemal bir Sara olabilmeli ve bu faşizmi paramparça etmelidir. Kararlılıkla direnişe geçildiğinde bu faşist iktidarın ne kadar zayıf ve yıkılmak üzere olduğu görülmelidir. Her yurtsever genç bu faşist rejimi yıkmak için cenge başlamalıdır. Mafyalar, çeteler, paramiliter güçler, tarikatlar ve iktidar yalakaları ortalıkta kol gezmekte, bu halkın tüm maddi ve manevi değerlerini kendi çıkarları için kullanmaktadırlar. Yaşanan bu kadar kadın katliamı, doğa katliamı, kaza adı altında halk katliamları, kültür katliamı bu ahlaksız çevrelerle yapılmaktadır. Halkın bu faşizm koşullarında direnişten başka yapacak bir şeyi yoktur. Beklenen ise gençliğin doğru bir öncülük yapmasıdır. Gençlik ne zaman görevlerine sahip çıkmışsa halk peşinden gitmiştir. Nasıl ki Amed zindanlarında direnenler o dönem Kürdistan gençliğinin öncüleri ise bugün de gerilla öncülüğünde

Değerli Yurtsever Gençlik!

Günümüzde var olan kapitalist sistem ve devlet anlayışı yaşanan her türlü sorunun kaynağıdır. Devletin hiçbir kutsallığı olmadığı gibi, zengin-fakir, efendi-köle, erkek-kadın patron-işçi arasındaki eşitsiz dengeyi oluşturarak kalıcı hale getiren kanserli bir organizasyondur. Kutsaliyeti bir propaganda olduğu gibi güçlü ve yenilmez olduğu da aynı derecede propaganda ve yalandır. Her insan için kutsal olan tek şey toplumla beraber onurlu bir yaşamdır. Günümüz Türkiye'sinde yaşanan gelişmeleri doğru analiz etmek, direniş kararlılığında ve yönteminde belirleyici olacaktır. Başta Bakur gençliği olmak üzere tüm halkımız ve Türkiye'deki halkın büyük bölümü AKP-MHP faşist iktidarından bıkmıştır. Herkesin bir şekilde bir kını ve öfkesi vardır. Başta ekonomik sebepler ve toplumsal sorunlar halkı bezar etmiştir. Ancak bugün Türkiye halklarının geldiği durumun sebebi sadece AKP-MHP olarak görülmemelidir. Bir bütünen

devlet kurumları ve 6'lı masa dedikleri özel savaş masasıdır. Yine ön plana çıkardığı bazı kişiler de özel savaş elemanlarıdır.

Türkiye'de muhalefet diye bir şey yoktur, sadece bir hikayede kendilerine verilmiş bazı rolleri oynayan özel savaş kurumları ve kişileri vardır. Çünkü günümüz Türkiye'sinin bu hale gelmesinin esas sebebi savaş politikaları ve özünde Kürt

ların da bu insanlık dışı uygulamalarda payları görülmeli ve buna karşı uyanık olunmalıdır. İnsanlıktan, adaletten bu kadar bahsetmelerinin nedeni de her türlü insanlık dışı uygulamalara ve adaletsizliğe karşı halkın direnişini kırmak ve sözde kendini bir umut gibi göstermeye çalışmalarındandır. Ancak bunlar da devletin birer kurumu dışında

“BUGÜN GERİLLA ALANLARINDA YAŞANAN SAVAŞI SADECE GERİLLANIN OMUZLARINA BIRAKMAK BİZLER İÇİN BİR UTANÇ KAYNAĞI OLACAKTIR”

soykırımını gerçekleştirme istemleridir. Bu temelde yaşanan bu kadar toplumsal kriz ve adaletsizliğin temelinde Kürt soykırımını tamamlamadaki amaçlarındaki ısrarlarıdır. Ve buna bugün halkımız ve hareketimiz dışında kimse karşı koymamakta, aksine hepsi birer özel savaş elemanı olarak mücadeleyi pasifleştirmek için çalışmaktadırlar. Özellikle CHP ve diğer partilerin AKP-MHP faşist bloğuna nasıl koltuk değneği olduğu iyi görülmeli, kesinlikle bu noktada aldanmamalıdır. Kılıçdaroğlu'nun Roboski'ye gitmesi, Alevilerle görüşmeler yapması direnişi pasifleştirmek ve halkın öfkesini yatıştırmak amacıyla yapılmıştır. Bunlar hiçbir zaman savaşa, soykırıma karşı bir tutuma gitmemiş aksine sonuna kadar destek vermiştir. Bugün TC Devleti Kürdistan dağlarında kimyasal gazlar, nükleer silahlar kullanıyorsa bu kurum-

bir şeyi ifade etmemektedir. Şu bilinmelidir ki umut da bizim çare de bizim. Bir halkın kurtuluşu ancak o halkın direnişiyle gerçekleşebilir. Halk direnişinin esası ve öncüsü gençliktir. Buna karşın yurtsever gençliğin görevlerini yerine getirmemesi bir halkın yok oluşu demektir. Kürdistan gençliği bu düzeyde yaşanan bir soykırımla yüzyüze olma durumuna sessiz kalmamalı, devletin politikalarına alet olmamalıdır.

Her Kürt gencinin kendine sorması gereken sorular vardır. Ben bu halkın evladı olarak halka karşı görevlerimi ne kadar yerine getiriyorum? Bir halk soykırımla karşı karşıyayken ben ne yapıyorum? Gerilla bugün olağanüstü bir iradeyle direnirken bu direnişi kimin için, ne için yapıyor? Bu soruları her Kürt genci kendine sormalı ve doğru cevapları vermelidir. Bugün Kürdistan şehirleri uyuşturucu, fuhuş, hırsızlık

merkezleri haline gelmiştir. Düşman Kürdistan illerinde, Kürt gençleri mücadele etmesinler, irade olamasınlar, düşünemesinler diye her türlü ahlaksızca yöntemi geliştiriyor. Ne yazık ki Kürt gençleri de buna alet oluyor. Buna karşı ciddi bir duruş ve direniş sergilenmeli, toplum bu yönelimlerden korunmalıdır. Bu temelde Qoser gençliğinin kendi mahallelerini korumaları ve bu tür yönelimlere karşı bir direniş oluşturmaları örnek bir tutum olmaktadır. Kürdistan'ın her mahalle ve sokağındaki gençler bu yönlü bir direniş oluşturmalıdır. Yurtseverlik görevleri yerine getirilirse yurtsever olunur. Yurdunu korumaktır yurtseverlik. Devletten polisten bunu beklemek bir

Bugün yapacaklarımızı yarına bırakmak gibi bir lüksümüz yoktur. Yarınlarımız büyük tehlike altındadır. Bu süreç halkımız için varlık yokluk sürecidir. Bugünün masum çocuklarına özgür yarınlar bırakma fırsatımız çok büyüktür. Kürt gençliği bunun kararını verecek noktadadır. Ya direnecek büyük özgürlük ve yaşamı yaratacak ya da bir halkın daha derin bir köleliğe gitmesine sebep olacaktır. Bu durumun ciddiye-tine hepimiz girmeli ve bu duruma göre görevlerimize en üst düzeyde sahip çıkmalıyız. Bize sunulan sahte yaşamdan yani zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yoktur. Ancak kazanacak çok büyük değerler ve büyük onurlu bir yaşam vardır. Hiç bir yurtsever genç

“HİÇ BİR YURTSEVER GENÇ KESİNLİKLE SİSTEMDE KALMAMALI, BAŞTA GERILLANIN YANINDA OMUZ OMUZA YER ALMALI VE BU ONURLU DİRENİŞTE BEN DE VARIM DİYE BİLMELİDİR”

gaflettir, bunu geliştirenin TC faşist devletinin kendisi olduğu bir an olsun akıldan çıkarılmamalıdır. Başta da Bakur'daki Kürdistan gençliği, Hareketimizin zafer süreci olarak belirlediği bu dönemde kendisini düşmana karşı bir eylem çizgisi haline getirmelidir. Bugün gerilla alanlarında yaşanan savaşı sadece gerillanın omuzlarına bırakmak bizler için bir utanç kaynağı olacaktır.

Bu temelde görev ve sorumluluğumuzun bilincinde olarak düşmanı her alanda hedef almalıyız. Tüm yaşamımızı Devrimci Halk Savaşı'na göre örgütlemeli, her anımızı pratik mücadele içinde geçirmeliyiz. Bu süreç, sıradan yaklaşacağımız, bireysel istemlerimizin peşine düşeceğimiz bir süreç değildir. Sanal medya ortamlarına, devletin içi boşaltılmış bir anlamı olmayan üniversitelerine, üç kuruşa köleliği dayatan metropollere tenezzül etmemeliyiz.

kesinlikle sistemde kalmamalı, başta gerillanın yanında omuz omuza yer almalı ve bu onurlu direnişte ben de varım diyebilmelidir. Direnişimizle her yerde faşizme darbe vuran bir güç olmak durumundayız. Düşman savaşta ısrar edeceğini her türlü kimyasal ve nükleer silahları, kirli politikalarla soykırımı geliştireceğini ilan etmiş ve uzunca zamandır uygulamaktadır. Bizler de düşmanın bu ilanına her yerde savaşın nasıl olacağını göstererek yanıt olmalıyız. Her faşistin evini, arabasını, iş yerini, okullarını, onlara ait neleri varsa ortadan kaldırmalıyız. Her TC şehrini cehenneme dönüştürmeli Zap, Metina ve Avaşın ruhunu her yere taşırmalı ve bu halkı bitirmeye çalışanların nasıl bittiğini onlara göstermeliyiz. Bizden beklenen devrimci intikam ruhuyla eyleme geçme ve gerillanın yanında olmaktır. Bu temelde tüm yurtsever gençliğe çağrımız bu özgürlük

yürüyüşüne en güçlü biçimde katılarak zafer halayında yerinizi almanızdır.

TC SOYKIRIM VE TECAVÜZ SİSTEMİDİR

Axîn Mahîr Dicle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Zap, Avaşın, Metina alanlarında yüksek yoğunluktaki savaş devam ederken tarihi İmralı direnişi insanüstü bir irade ile devam etmektedir. 24 yıllık işkence, baskı sistemine karşı Önderliğimiz amansız bir mücadele yürütmektedir. Mücadele büyüdükçe ağırlaştırılmış İmralı işkence sistemi her geçen gün derinleştirilmektedir. Önderliğimizden hiçbir biçimde haber alınamamakta ve iletişim kurulamamaktadır. Faşist, soykırımcı düşman baskı ve işkence sistemini sürekli disiplin cezası gerekçeyle sürdürmekte, keyfi bir biçimde Önder APO ile iletişime geçilmesini engellemektedir. Her şeyden önce tarihi İmralı sistemini iyi anlamamız gerekir. Önder APO ile iletişimimizi engelleyerek Önderliğimizin görüşlerinin halklara, kadınlara, gençlere ulaşması önlenmek istenmektedir. Özgür insan görüşlerinden dünya halklarını mahrum bırakarak kapitalist modernite sistemini güvence almaya çabalamaktalar. Fakat Önder

APO ideolojisi ve felsefesi her geçen gün dünya halklarına daha fazla yansıtılmakta ve yayılmaktadır.

Faşist-soykırımcı düşman ne yaparsa yapsın Önder APO ideolojisi ve felsefesi artık yenilmezliğini kanıtlamıştır. Önderlik Hakikati yenilmezliğini ideolojisini tüm dünyaya yayarak Önder APO etrafında bir demokratik modernite zihniyeti yaratarak kanıtlamıştır. Küresel hegemon güçlerin birinci amacı Önder APO'nun görüşlerinin yayılmasını engellemek iken ikinci amacı ise AİHM'in Önder APO'nun durumunu yeniden muhakeme etmesinin önünü kapatmaya çalışmaktadır. Özgürlük hareketimiz TC faşizminin ali cengiz oyunlarını boşa çıkarmıştır. Şimdilik böylesi bir mücadele yürütülmektedir, fakat TC faşizmi hiçbir insani kural ve hukuk tanımadığı için Önderliğimizi mutlak tecride mahkum kılarak işkence sistemini devam ettirmektedir. Faşist sömürgeci TC rejimi Önderlik şahsında Kürt düşmanlığını her

geçen gün aleni bir şekilde haykırmaktadır. Faşist düşman Önderliğe dost olan herkese ve her kesime düşmandır ve bunu hiç çekinmeden tüm dünya karşısında açık bir biçimde göstermektedir.

Önderliğimiz üzerindeki tecrit politikalarını Kürdistan gençliği ve genç kadınları olarak iyi anlamalı ve kavramalıyız. Önder APO şahsında tecrit altına alınan biz Kürt halkı, kadınları ve gençleri olmaktayız. Bizleri Önderliksiz bırakarak halkımızı ve tüm değerlerimizi soykırımdan geçirmeyi amaçlamaktadırlar. Önderliğimizin düşünceleri ve paradigması bugün dünyanın her yerinde büyük ilgi görmektedir. Önderlik savunmalarını okumak ve her Kürdistan gencine-genç kadınına

eklenirse İmralı işkence sisteminin yıkılmaması mümkün müdür? Bu temelde başta Kürdistan genç kadınları olmak üzere tüm Kürdistan gençliğini Önder APO'yu her koşul ve şart altında savunmaya çağırıyoruz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

TC sistemi bir soykırım, bir tecavüz sistemidir. 12 Eylül faşist cuntası ile beraber TC sistemi tam anlamı ile bir özel psikolojik savaşı haline gelmiştir. TC devlet sistemi içerisinde ise bu rolü en keskin biçimde uygulayan ise AKP faşizmi olmuştur. AKP özel psikolojik savaşa göre hazırlanmış bir parti olmaktadır. Temel hedef ve amacı Kürt halkını soykırımdan geçirmektir. TC devlet sistemi AKP

“Önderlik Hakikati yenilmezliğini, ideolojisini tüm dünyaya yayarak Önder APO etrafında bir demokratik modernite zihniyeti yaratarak kanıtlamıştır”

okutmak Önderliğin anlaşılması ve savunulmasının başında gelmektedir. Önderlik savunmalarını okumak, yaymak kapitalist modernite sisteminin yaratmak istediği dar-alık düşünce sistemine bir darbe niteliğindedir. Bu temelde Önderlik etrafında kilitlenerek her anımızı Önder APO düşünce ve felsefesiyle tamamlamak, özgür kadın kimliğini ve duruşunu yaratmak bizler açısından elzem olmaktadır. Kapitalist modernite sistemi en çok da Önderliğimizin düşüncelerinin yayılmasından korkmaktadır. Çünkü Önder APO paradigması – Demokratik-Ekolojik-Kadın Özgürlükçü Paradigma– kapitalist modernite sistemini alaşağı edebilecek, onu çıktığı tanrısız göklerden indirebilecek tek sistem olmaktadır. Bu anlamı ile Önder APO savunmalarını okuyarak, anlayarak ve yaşamını kendimize esas alarak bu çürümüş sisteme en keskin darbeyi vurabiliriz. Buna bir de Kürdistan genç kadınlarının radikal eylemsel gücü de

iktidarı ile Kürtlere karşı geliştirdiği soykırım politikalarını her geçen gün derinleştirerek sonuç almayı amaçlamıştır. AKP sistemini iyi anlamak gerekir. Öyle sıradan halk oyları ile iktidara gelmiş bir parti değildir, tamamen özel psikolojik savaş temelli donatılarak hazırlanmış bir parti olmaktadır. Önderliğimiz, Türk özel savaş rejim sistemini savunmalarında derinlikli işlemiştir. Her Kürt genci Önderlik savunmalarını okuyarak TC sistemini incelemeli ve bilince çıkarmalıdır. Dolayısıyla bizler de bu gerçekliğe göre bilinçlenmeli ve mücadele yürütmeliyiz. Bugün faşizm vahşetiyle beslenen, Hitlerlere rahmet okutan MHP de bu sistemin baş aktörlerinden biri olmaktadır. AKP-MHP faşist, soykırımcı rejimi bugün Kürdistan'ın her yerinde özel psikolojik savaş politikalarıyla Kürt düşmanlığını, doğa katliamlarıyla, gerillaya karşı kullandığı kimyasal silahlarla, tecavüzler, kadın katliamlarıyla devam ettirmektedir.

“TCavüz sistemine karşı kendimizi eğitmeli her yerde, her alanda örgütlü olmalıyız”

Ormanları yakıyor, kesip-biçip yok etmeye çalışıyor, genç kadınlara tecavüz ederek bir halkın iradesini teslim almaya çalışıyor, aslında kadınla da, doğayla da özgür yaşamı katletmeye, soykırımdan geçirmeye çalışıyor. Amaçlanan ise Kürdistan'ı onursuzlaştırmak ve insan-sızlaştırmaktır. Kürdistan genç kadınları bunları anlamalı ve bilince çıkararak öz savunmalarını geliştirmelidirler. TCavüz sistemine karşı kendimizi eğitmeli her yerde, her alanda örgütlü olmalıyız. TC sistemi öyle bir özel psikolojik savaş yürütmektedir ki anlayıp, kavramazsak bu sistem elimizden her şeyimizi alır. Bundan kaynaklı Kürdistan genç kadınları olarak her anlamda bu faşist sisteme karşı kendimizi eğitmeliyiz ve kesinlikle bu sisteme karşı saf yaklaşmamalıyız. Olumlu ya da olumsuz her yaptığının altında muhakkak bir vahşet, bir katliam, bir tecavüz olduğunu asla unutmamalıyız. Köylerde, mahallelerde, okullarda, üniversitelerde kendimizi bilinçlendirmeli ve örgütlü olmalıyız. Sadece çağımızın tekniğini dahi kullanırsak Kürdistan'ın en ücra köyüne dahi ulaşır genç kadınları TC faşist rejiminin askerine, korucusuna, polisine, bekçisine, öğretmenine karşı örgütler, bilinçlendiririz. Bundan kaynaklı tecavüzler, kadın katliamları, doğa katliamlarına karşı sessiz kalmamalıyız her yerde buna karşı mücadele etmeliyiz. Çünkü bizi her şeyimizle yok etmeye çalışan bir düşmanla karşı karşıyayız. Tüm bunları sadece ve sadece kendi özgücümüzle yapabiliriz. Kürt halkının, kadının, gençlerin kendi özgücü dışında başka tercihi yoktur.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

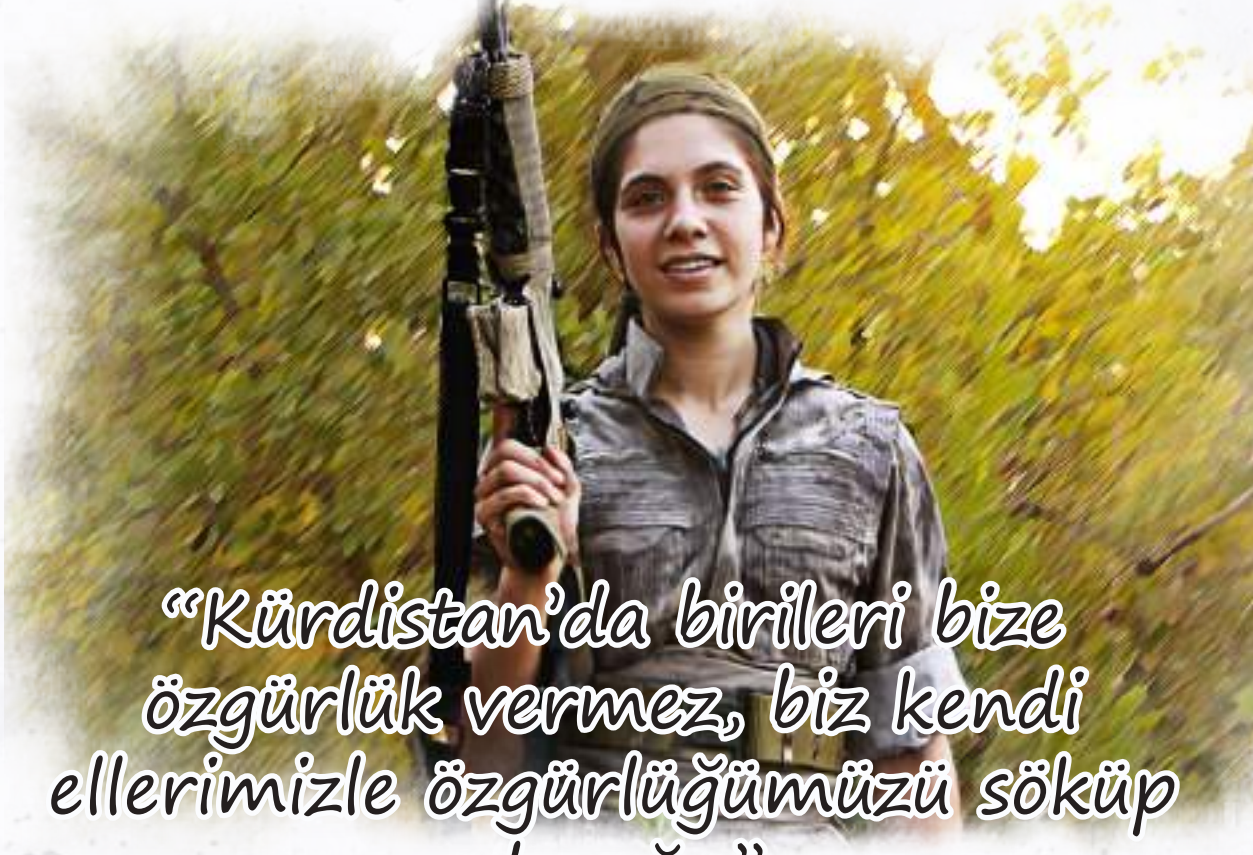
21. yüzyılın en barbar, en vahşi, en kadın düşmanı, en katil-katliamcı, en soykırımcı, en tecavüzcü sistemi TC rejim sistemi olmaktadır. Askeri, polisi, öğretmeni, bekçisi, korucusu ile beraber top-

yekûn bir tecavüz sistemi Türkiye halklarına dayatılmaktadır. Bu politikaların en yoğunlaştığı alan ise Kürdistan olmaktadır. 12 Eylül faşist sistemini geride bırakan bir vahşetle saldırmakta, aldığı her solukta Kürt'ü yok etmek istemektedir. Tam bir kadın düşmanı olan Erdoğan-Bahçeli çete kliği askeri-polisi-korucusu-bekçisiyle Kürt kadınlarına tecavüz etmekte, fuhuşa zorlamaktadır. Kürt gençlerini madde bağımlısı yaparak kendi halkına düşman kılmak istemektedir. Şırnak, Hezex, Qoser, Mardin'de son dönemde yaşananlar bunların somut örneği olmaktadır. Botan, Dersim'de yaşanan doğa katliamları bunun bir kanıtıdır, Antep ve Derik'te gelişen trafik katliamları bunun bir kanıtıdır. Bunların hepsi bir özel psikolojik savaş konsepti olmaktadır. Kürdistan'da hiçbir olay öyle kendiliğinden gelişmemektedir, her şey faşist, soykırımcı TC devletinin eli ile gelişmektedir. Bunları iyi bilince çıkarmalı, Kürt gençliği ve özelde de genç kadınları olarak örgütlenmeli ve düşmana hesap soran bir tarzı geliştirmeliyiz.

Nasıl ki Zap, Avaşın, Metina alanlarında yiğit Kürdistan genç kadınları ve gençleri tarihte eşi benzeri olmayan kahramanlıklar yaratıyorlarsa bizler de kahraman gerillalarımızın yarattığı destansı direnişe layık bir mücadele içerisinde olmalıyız. Unutmayalım şu an destan yazan gerillalar da bizim gibi Kürt toplumunun içinden yetiştiler, her biri ülkesinin ve halkının özgürlüğü için her türlü bedeli göze alarak savaşmaktadırlar. Bugün Kürtlük kimliğimizi büyük bir onur ve gururla taşıyıp, sahipleniyorsak bu gerillanın yarattığı direniş ve savaşla gelişmektedir. Bizler her köyde, her mahallede, her şehirde mücadele edebilir; faşist, tecavüzcü, katil düşmandan hesap sorabiliriz. Birbirimizi bilinçlendirerek, taşla, sopayla, molotofla tabiri caizse bir çakmakla dahi hesap sorabiliriz. Bunlar olmaz demeyin yeter ki her

yerde savaşmaya ve mücadele etmeye karar verelim. En imkansız koşullarda dahi en yaratıcı eylem hatlarını belirleyebilir, düşmana hesap sorabiliriz. Önderliğimiz en olmaz denilen, en imkansız koşullarda Kürt varlığını yeniden yarattı ve savaştırdı. Öyle bir mücadele açığa çıktı ki Kürt yeniden dirildi, Önderliğimiz şu an mücadelesiyle, ideolojisiyle dünyanın en tanınan düşünce insanı olmuştur. Demokratik Modernite sistemi tartışılmakta ve insan-

riz. Başkalarından beklemek bir gaflet durumu dışında başka bir şey değildir. Kürdistan'da birileri bize özgürlük vermez, biz kendi ellerimizle özgürlüğümüzü söküp alacağız. Kürdistan zaferini ancak kendi özgücümüzle kazanabiliriz. Gerilla direnişine en güçlü tilililerimizle katılıp Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlayabilir, ülkemizi özgürleştirebiliriz. Tam da burada Erdoğan-Bahçeli tecavüzcü, katil gruplarının dayattığı soykırım ve tecavüz sistemi altında savaşacağız.

“Kürdistan'da birileri bize özgürlük vermez, biz kendi ellerimizle özgürlüğümüzü söküp alacağız”

lığa umut olmaktadır. Bizler de en imkansız koşullarda savaşabilir, düşmandan hesap sorabiliriz. Fuhuş, uyuşturucu, ajanlaştırma faaliyetlerine karşı kendi mahallemizden başlayarak mücadele edebiliriz. Kürdistan'da gelişen bu vahşete karşı herkes bir kıvılcım beklemekte, herkes birilerinin bu ateşi tetiklemesini beklemektedir. O kıvılcım sensin, o ateş sensin. Bizim dışımızda kimse Kürdistan'da ne kıvılcım ne de ateş olabilir. Biz kendimiz kendi kimliğimiz, kendi dilimiz, kendi öz irade ve öz gücümüzle savaşırsak ancak kazanabili-

Bedelleri ağır olacak -ki Kürdistan'da bedel vermeden hiçbir şey kazanamazsın- savaşarak, bedel vererek kazanacağız. Kadınlar katlediliyor, tecavüze uğruyor, doğamız katlediliyor, tutuklamalar, işkenceler, baskılar Kürdistan'da aralıksız devam ediyor. Özcesi kaybedeceğimiz bir şeyimiz kalmamıştır. Sen, ben, biz savaşacağız, elimizdeki her türlü imkanı büyük bir yaratıcılıkla kullanıp savaşacağız. Bunun için biraz cesaret, biraz toplumsal onur olsun yeter!

Kod Adı : Senar Zagros
Adı ve Soyadı : Serhat Göksu
Doğum Tarihi : 15.10.1991
Katılım Tarihi : 2010
Şehadet Tarihi : 09.08. 2021

ANLAMIN VE HISSİN YARATTIĞI İNSAN EN GÜÇLÜ İNSANDIR

Jiyan Şengal

*Sizler ki yoldaşlığın Ve insanlığın sanatkarları...
Öfkemiz kıvıldayan Yüreğimizde gizliydi
Aşkımız kanımızda alev alev,
Kınımızı bizler de biliriz tutkular halinde doruklaşan.
Öyle ki heybetinizden dağlar selama durur*

Ş. Rohat

Kürdistan Özgürlük Hareketi saflarında bulunan herkes için, büyük yaşama ve mücadele azmini kararlılığını ve iradesini oluşturan en temel hakikat şüphesiz şehitler gerçektir. Yani şehitlere atfettiğimiz anlam, yoldaşlar topluluğu olarak şehitler gerçeği rehberliğiyle kendimizde açığa çıkarttığımız ruhsal, manevi, iradi birleşme ve bütünleşmedir. O bütünlüktür ki her şehit, şehadetiyle birlikte daha anlamlı, daha ilkeli, daha büyük iddia ve kişilikler açığa çıkartmaktadır. Nice arkadaşlar duruş, kararlılık, irade, cesaret ve mücadeleleriyle tarihe ve mücadeleye hep öncülük etmişlerdir. Bunlar Mazlum olup Kemal'e erenler, Zilan olup Sema'lara yükselenler, Egid olup Çiyager'lere varanlardır. Onlar her şartta ve koşulda, mekan ve zamanda doğru ve zaferin önder öncüleri, olurlar.

Her bir ardılda bir intikam hırsına, bir mücadele aşkına, bir özgürlük sevdasına ve onurlu bir yaşam deryasına dönüşürler. Bundandır ki PKK'deki zafer inancı, yoldaşlık, toplumsallık ve maneviyat çok güçlü ve köklü bağlarla örülüdür. PKK'yi büyük ve anlamlı kılan, yoldaşlığını bu kadar derin ve vazgeçilmez yapan; bir bütünen PKK'yi yenilmez ve büyük bir tutku yapan ve muzaffer kılan bu gerçektir.

Önderliğimiz "anlamin ve hissin yarattığı insan en güçlü insandır" diyor. Ve PKK militan gerçekliğini de "örgütlenmiş ve eylemsel kılınmış en büyük hakikat" olarak tanımlıyor. Heval Senar da bu büyük ve anlamlı özgürlük hakikatinin, bir yürüyüşçüsü, militanı, eylemi ve bir öncüsüyü. O Serhed'in köklü direniş geleneğinden gelmiş, asla boyun eğmemiş,

hiçbir kalıba sığmayan, yerinde durmayan Serhed'in asi bir genci idi. Eylemde, mücadelede, yaşamı emekle inşa etmek için her işte, sömürgeciliği kovmak için her çalışmada kısacası her durumda kaygısız ve tereddütsüz bir duruş ile en öndeydi. Kendisi için hep (Ez xortê Qereyazî'yê me) Ben bir Karayazı yiğidiyim derdi. Heval Senar mücadele hakikatinin bilincinde olan bir yoldaşı. Sadece duygusal olarak bu hakikati yaşamıyordu, duyguları kadar bilinç ve düşünce olarak da bu inançta olan ve hücrelerine kadar direnişi ve özgürlüğü yaşamsal kılmaya çalışan, PKK'yi hep yenilmez, genç ve dinamik kılan, zaferin ve intikam almanın gücü olan gençlik hareketinin öncü militanlarındandı.

Senar arkadaş Serhed'in köklü direniş geleneğinden gelen yurtsever bir ailede

doğup büyümüşü.

Özgürlük mücadelesiyle tanışıp mücadeleye katıldığında o Serhed'in direniş ve mücadele geleneği ile dürüst, saf, temiz ve asi kişiliğini Önderlik felsefesi ve PKK militan gerçekliğiyle erkenden bütünleştiren kaygısız ve tereddütsüz bir arkadaşı. Nitekim dirhem dirhem eriyip şehadete giderken bile bir an olsun kendisini bu hakikatten koparmadı. Öz yönetim direnişlerinde Gever'den çok

ağır yaralı olarak çıktığında birçok iç organının iflas etmesine rağmen nasıl yaşıyabiliyor diye herkes şaşırıyordu. Herkes buna bir mucize olarak yaklaşırdı. Fakat Heval Senar'daki gerçeklik Apocu kararlılıkla donanmış yaşam inancının mucizesiydi.

Derler ki insanın fizik ötesi özellikleri çoktur. İnsanı yaşatan, anlamlı kılan asıl ruh veren ve nefes alıp vermesini sağlayan bu özellikleridir. Bunlar inanç, irade, kararlılık ve bağlı olduğu değer ve ilkeler ile hislerle, anlamla, maneviyat ve bilinçle alakalı şeylerdir. Senar arkadaşı bu kadar güçlü ve inançlı kılan bu özelliklere ulaşmış olması ve bunları şahsında taşıyor olmasıydı. Birçok iç organını ülkesine feda etmesine rağmen herkesin mucize dediği durumla yıllarca yaşadı. Önderliğe, örgüte, ülkesine, halkına ve yoldaşlarına bağlılığını korudu. Önderlik felsefesinde kendini derinleştirmiş ideolojik ve örgütsel olarak kendini yetkinleştirmiş, mücadele hırsıyla dolu inatçı, tam bir ülke, özgürlük ve yoldaşlık tutkunu bir öncüydü. Heval Senar kendini halkına adanmış, Önderlik ideolojisi ve özgürlük mücadelesiyle bütünleşmişti. Hiçbir zaman bireysel arayış ve kaygılara girmeyen özgür ve onurlu bir yaşam tutkunu, Kendinde

"Fakat Heval Senar'daki gerçeklik APOCU kararlılıkla donanmış yaşam inancının mucizesiydi"

ölümü yenmiş halkının genç, yiğit ve tereddütsüz bir fedaisiydi. Avrupa'ya tedavi için gönderilirken bile ülkeden, yoldaşlarından ve özgür dağlardan kopmak fiziki olarak da olsa uzaklaşmak istemiyordu. Onu asıl zorlayan durumlar buydu. Avrupa'ya sadece tedavi için gitmesine rağmen mücadeleden, son nefesine kadar çalışma yürütmekten uzak durmadı. PKK'nin moral ve temposundan hiç eksik kalmadı. Gittiği her yere, uğradığı her arkadaşına moral ve güç kazandıran, sorum-

luluk bilincine sahip bir öncüydü.

Heval Senar, özgürlük mücadelesine adımını attığı ilk dönemlerde hem düşman gerçekliğiyle hem de düşmanın Kürt'ün içinde yarattığı ve bin yıllardır bu halkın direniş ve özgürlük yürüyüşünde bir ağaç kurdu misali rol oynayan işbirlikçi ve ihanet gerçekliğiyle karşılaşmıştı. Özgürlük yürüyüşünün başında bu gerçeklikle karşılaşması onda bu mücadelenin hiç kolay ve sıradan olmaya-

çalışmalarında kalma ısrarlarına rağmen o bir an önce dağlara varmak , savaşmak istiyordu. Kürt halkının ancak savaşmakla arınabileceğine, özüne dönebileceğine, sömürgeciliğe ve etkilerine son verebileceğine yürekten iman etmişti. Bu yüzden arınma temelinde kendisini cevap olmaya hazırlayan bir yürüyüş sahibiydi. Düşman ve ihanet Heval Senar'da büyük bir öfke, intikam hırsı, savaş ve mücadele azmi demektir. Bu açıdan bu iki olgu heval

“Kürt halkının ancak savaşmakla arınabileceğine, özüne dönebileceğine, sömürgeciliğe ve etkilerine son verebileceğine yürekten iman etmişti. Bu yüzden arınma temelinde kendisini cevap olmaya hazırlayan bir yürüyüşün sahibiydi”

cağının hissini ve yoğunlaşmasını yaratmıştı. Bu yüzden düşmana ve ihanete öfkesi büyüktü. Özgürlük ve onurlu yaşam mücadelesine, düşmanın ve ihanetin o çirkin ve aşağılık yüzüyle hesaplaşarak devrimci mücadeleye başlamıştı. Faşist, işgalci ve alçak TC devletinin Kürdistan'daki varlığına tahamülü yoktu. Hep “Kürdistan gençliğini işgalci düşmanın kırım ve katliamlarla yarattığı sömürge kişiliğinden kurtarmak ve özgür onurlu yaşam mücadelesinin içerisine mutlaka çekmek gerekiyor.” derdi. Bunu gerçekleştirmek için başladığı mücadele sonucunda esir düşerek girdiği zindandan; düşmanı, ihaneti ve mücadeleyi daha da bilince çıkartarak çıkmıştı.

2012 yılının sonlarında esir düştüğü düşman zindanından çıktığında bir an önce yoldaşlarına varmak, mücadeleye atılmak istiyordu. Düşmanın ıslah evleri (zindanlar) ondan bir şey almamıştı. Tam tersine öfkesi bilenmiş, düşmana kini artmış, intikam hırsıyla dolmuştu. Düşmanı iyi tanıdı. Aynı zamanda mücadeleyi zindan direnişçilerini içselleştirerek kavramıştı. Egitleşip dağın zirvelerine mutlaka ulaşmak istediğini belirtiyordu. Zindandan sonra şehir

Senar'da derin bir bilince dayanıyordu. Zindandan sonra kavuştuğu dağlarda kendini her yönüyle eğitmiş, sürecin büyük sorumluluklarına hazırlamıştı. Tabi ondan sonra gittiği her alanda büyük bir öncü, bir savaşçı olarak yer almıştı.

2014 yılında Maxmur'a gitmişti. O dönemler DAİŞ denen çete yapılanmasının hortlatılıp Kürt halkının üzerine salındığı sıcak dönemlerdi. Bu süreçte Maxmur'da yer almış, DAİŞ Maxmur'dan çıkartıldıktan sonra görev alanı olmamasına rağmen Kerkük cephesine de giderek savaşa katılmıştı. Bakur'da mücadelenin yükseldiği, öz yönetim direnişlerinin başladığı dönemde Kendini yetkin bir militan düzeyine ulaştıran heval Senar, devrimimizin kıblegâhı olan Bakur yolunu tutmuştu. Önce gittiği Geliyê Reş eyaletinde sınır çalışmalarında yer almış ve birçok imkan oluşturmuştu. Daha sonra öz yönetim sürecinin başlamasıyla birlikte Gever Direnişi'nde en ön saflarda yerini almıştı. Öz yönetim direnişinin en öncelikli çalışması alan tutmaydı. Alan tutmak için öncelikle düşmanı alandan tümenden çıkartmak gerekiyordu.

Heval Senar tereddütsüz bir militandı. En önde düşmana karşı harekete geçen ilk

arkadaşlardandı. Tıpkı Silopi’de Şehit Gelhat, Nusaybin’de Ş.Dersim, Amed’te Ş. Êriş ve daha nice kahramanlık destanı yazan yoldaşları gibi Şehit Senar’da Gever’de efsaneleşmişti. Direnişin başında düşmanı alandan çıkartmada başarı sağlanmıştı. En ön safta kahramanca

ve canlı olarak her koşulda, mekan ve zamanda yaşadığını ve alçak düşmana karşı büyük savaştığını bilinçte, ruhta, inanç ve kararlılıkta yaşamaktır. İşte heval Senar bunun somut gerçekliğidir. Bir Kürdistan ve özellikle Serhed’li “Xortê Qereyazê” genci olarak nice önder

“Bundandır ki PKK’deki her militan milyonların bağlandığı, sevdalandığı, inandığı, umut bağladığı bir karakter özelliğini kazanıyor”

çarpmış ve ağır yaralanmıştı. 2022 yılında tedavi için bulunduğu Avrupa’da şehitler kervanına katılincaya kadar da hep mücadelenin en ön saflarında yerini aldı.

Heval Senar’da her şeyden önce duruşuyla, yoldaşlığıyla, inanç, bağlılık ve kararlılığıyla bu tutku ve görkemli özgürlük mücadelesinde her zaman yaşayacak bir öncü oldu. Öncülük vasıflarını binlerce yoldaşa, bıraktığı her alandaki anılarla ve yarattığı etkiyle, bu onurlu ve özgürlük yürüyüşünde hep var olacak, Kürdistan gençliğinin bir önder yoldaş ve öncüsü olarak hep yaşayacak.

Senar Mete’lerden Baz Mordem’lere, Stêrk Botan’lardan Şehit Axin’lere, Şehit Baran’lara kadar ve nice yoldaşları gibi Şehit Senar da Kürdistan gençliğine özgür ve onurlu bir yaşam için büyük bir miras bıraktı ve zafer bayrağını daha da yükselere çıkartarak biz Kürdistan gençliğine teslim etti. Bu yönüyle Şehit Senar, Kürdistan gençliğine büyük bir sorumluluk ve öncülük çağrısıdır. Kürdistan gençliğinin bu yüce şehitlerin anısına bağlılığın gereği ve aynı zamanda Kürdistan’ın ve Kürt halkının yüzyıllardır soykırım ve katliam cenderesinden kurtarmanın gereği olarak mutlaka mücadeleye katılması gerekiyor. PKK’de şehide verilen değer onu kendinde açığa çıkartmaktır, onunla bütünleşmektir, onun inanç, amaç, irade ve kararlılığını kendinde yaratmaktır. Onun ölmediğini

yoldaşlarından aldığını layıkıyla en görkemli şekilde temsil etmiş ve bu bayrağı devretmiştir. Birlikte kaldığı, tanıştığı her arkadaşa iz bırakmış ve herkesçe kendine ölçü alabilecek, öncü olarak görebilecek birçok özelliğe sahip bir arkadaş olarak bu görkemli özgürlük ve zafer yürüyüşünde Kürdistan gençliğine tarihi bir sorumluluk görevi devretmiştir. Özgürlük mücadelemiz gerek oluşturulduğu Önderlik gerçekliği gerekse de oluşturulduğu PKK militan gerçekliği teorik, pratik ve yaşamsal olarak böylesi bir hakikate dayanmaktadır. Bundandır ki PKK’deki her militan milyonların bağlandığı, sevdalandığı, inandığı, umut bağladığı bir karakter özelliğini kazanıyor. Bu hakikat temelinde hiçbir kutsallığını yitirmeden PKK bir şehitler partisi olarak direniyor, savaşıyor ve büyük kazanıyor. Hiç kimsenin cesaret etmediği, imkansız dediği şeyi başarmak bu gerçeklikten kaynağını alıyor. Çok iyi bilincinde olmak gerekiyor ki Her bir PKK militanı binlerin ruh, irade, inanç ve amaçlarıyla yoğrulmuştur. Şehit Senar’da bu hakikatte Zagros’lar kadar büyük ve anlamlı bir duruş ve yürüyüş sahibi olmayı başarmış her onurlu Kürt gencine zafer bayrağını devralma sorumluluğunu bırakarak ölümsüzleşmiştir.

12 ÎLONÊ Û CIVATA TAWANBARAN

**12 EYLÜL ASKERİ FAŞİST REJİMİ
HÂLA İKTİDARDIR**

12 ÎLONÊ Û CIVATA TAIWANBARAN

Rêber APO

Ev rejîm, ji darbeyek leşkerî heta ya siyasî jî wêdetir xwe di nav civakê de bicih kiriye, bi kes daye peji-randin, em dikarin wek raveya herî xirab a qonaxekê jî binirxînin. Yek ji gavên herî li pêş ê faşîstbûnê ye. Lê belê KT'yê bi xwe jî gavek wisa ye. Kar tenê avêtina ser 12'ê Îlonê nabe. 29'ê Cotmehê jî ji aliyekî ve pêvajoyek wisa ye. Dema Partiya Demokrat di vê demê de qonaxeke. Heta 27'ê Gulanê jî ne ji hemû aliyan be jî xalan bingeînê. 12'ê Adarê jî xalek bingeînê ne. Hîn mîna van gelik xalên din hene. Hemû jî di fêmkirina tevan de pêvajoyên xwedî rist rave dikin. Em dibêjin rejîma leşkerî, lê bi tamamî medenî tawanbaran. Xwe dayîna qebûlkirina sivîlan ne kêmtî ya leşkera ye. Em dibêjin rejîma leşkerî, lê polîtîkvanên herî sereke di meriyetê de ne. Ya rast rejîmek polîtîke. Di nav ti rêjîmê de aliyê polîtîk û leşkerî ewqas têkilî hev ne bûye. Ji vê jî wêdetir ji aliyê aborî, çandî û hemû bandorgerî ewqas bi rejîmê re têkilî hev nedane jiyankirin. Li Tirkîyê

çêkerek ji aliyê artêşê ve teşe girtî derke-tiye holê. Şerê taybet ji serî heta nenûkê rêbazekî di karakterê faşîst de sepandiye, plansazî û rêxistina eniya xwe kiriye. Heta dawî gelê Tirk ji vê re razandine. Di nav civaka Kurdistanê de jî beşê herî girîng ji vê re xwe razandiye. 12'ê Îlonê, şerê dij-şoreşê ku muxalefet ava kiriye, heta nav me bi xwe jî bi rêyên cuda bandora xwe teysandiye, li beramberî gel xwe ragi-handiye. Ya rast ên ku vê dikin, dibe ku ne di wê rewşê de bin û vê pêş bixin û bisepînin. Lê belê bê navber her gavên ku hatin avêtin hema bêje yê din naçar kir. Bi vî rengî heta gihîşt roja me tabloya her kes jê ditirse derket holê. Yên herî zêde piştewaniya rejîmê dikirin jî, di nav lehiya hêrsê de ne. Yên hewl didan xwe pê bidin qebûlkirin jî jê ne razî ne. Tu kes bi vê rejîmê ne qayîle, lê şirîktiya her kesî ya vê tawanê heye. Ev hemû rizîbûna rejîmê rave dikin û ev di her astê de teysîna xwe dike. Herî zêde qala mirovbûnê tê kirin, lê rewşên ti têtîliya xwe bi mirovahiyê re

nîne li ser her kesî tê ferzkirin. Tê gotin; “Pêşketinê aborî hene” lê aborî dibe bi qasî di ti welatê cîhanê de neyê dîtin rewşek xirab dijî. Xirabûnên civakî dîsa di asta ti civaka de nayê jiyîn de ye. Hema bêje mirov di vê nêvengê de kirine meymûn. Ango em bêjin civakek ji meymûnbûnê re guncaw dê zêde mubalexe nebe. Faşîzm bi gelemperî dike meymûn, lê ya

“Niha wê li Tirkîyê derewa mezin biteqe. Jixwe her roj balonê derewa dîteqin”

tê dîtin ew e ku vê rejîmê bilawir kirin gihandiye asta meymûntiyê. Yên di naverastê de dilîzin meymûnin. Texlîdkirinek metirsîdare. Hûn di meymûnê de nîşaneyek cidî ya mirovbûnê nabînin, meymûn ji texlîdkirinê re pir vekirî ne. Mirovahî li Tirkîyê xistine vê rewşê. Gelo rejîmek din a ku ewqas

derewa bike, texlîd bike heye? Dikuje, nabêje min kuştîye. Dibêje kujernediyar. Şer dimeşîne, nabêje şer dimeşînim. Durûtiya mezin, derewkeriya mezin wisa bi her kesî dane pejirandin. Her kes derewkerê mezine, her kes muxalîfê mezine, her kes ketiye, her kes bêzare, lê dikene. Çawa ewqas nakokî jiyan kir? Herhal di dema pêş de modelekî herî zêde wê zanista civakî li ser raweste ye. 12'ê Îlonê yan jî hemû KT'yê rastiye wisa afirandiye, sosrete. Ev heta dawî rewşek berfirehe. Fêrbûn afirandiye, ruhek afirandiye, hema bêje şewazê jiyanek afyonxwarî afirandiye. Dev ji fêrbûna afyonêkê çiqas zahmete, ji modela dawî ya vê komarê jî rizgarbûn ewqas zahmete.

Dixwazim çi derbas bikim, ew pêl bi pêl dixwazin çi belav bikin? teqeze ku bêmafîyek pir mezin dîkin. Teqeze ku bi mirovan, gelan, çandan di radeyek metirsîdar de dilîzin û rista celad dilîzin. Ez bi nîfşê ku ava kiriye ez bi xwe jî di nav de re şer dikim. Dibe ku ew bêjin; “Komarê

tu mezin kiriye” lê ez niha mirovekî çawa me? Min di dibistanê fermî yên Tirkan de xwend. Dibe ku bê gotin ez bi nîrxên ji wir tînin mezin bûme, lê kesekî pir cuda me. Dibistana seretayî, zanîngeh, karmendî jî di nav de min dît ku nikarim bijîm. Li vir binêre, nizanim ber bi vê vebijêrkê ve biçe û herî dawî jî bi fêmkirina şer min wer zanî ez dê xwe bidim jiyîn. Hêjî hewl didim bi vî şerî xwe bidim jiyîn. Lê ya bi vê tê xwestin bê rizgar kirin çi ye? Nêzîkatiyek dîrokî heye, nêzîkatiyek netewî heye, nêzîkatiyek gerdûnî heye. Kêm zêde behsa wê tê kirin, kêm zêde bernama wê tê çêkirin. Jixwe asta sepandinê bi şer tê diyarkirin, bi hemû hêza xwe em dixwazin wê bikin şeweya jiyanê. Wekî din ji 12'ê Îlonê re bersiv nayê dayîn. Ti aliyê vê yê ku mirov bi henekî bigire dest nîne. Kar pir cidî ne, ger hûn li beramberî xwe rêzdarin, naçarin vî şerî bi hemû aliyan ve bibînin.

Ji ber gelê Tirkîyê vê nabîne niha ewqas tengav dibe. Wê ji niha û şûn de bandorên wê xelesa lanetkirî ku xistiye sutiye xwe bijî. Ger tu ewqasî xwe bidî rejîmek ewqas bêqûral, êrişî ser nîrxên herî sereke yên jiyanê gelekî bikî, jixwe tu yê xwe bikî kesê dê biçe dogehê. Herweha niha diqîrin û dibêjin; “Em di dogehê de dişewîtin.” Tevahî îdaya me jî hinekî din ronîkirina vê karesatê ye. Hûn dê ewqas bi nîrxên mirovahiyê re binakok bin û paşê jî îda bikin û bêjin em dijîn. Bi rastî jî ez dijberî vê jiyanê me. Ez dê di çarçoveya pergale de qet li beramberî jiyanê we rêzdar nebin, henekê xwe pê bikim û bigirim bin piya. Ji

ber ku kê m ang o zê de hê za pê re şer dikim
dinasim û heta hestiyê xwe dijî m. Lê we ji
rê zê girt dest, we hewl da bi tê gehên
seranser jiyanê di ser guhê xwe re bavêjin.
Nabe!

Niha wê li Tirkîyê derewa mezin biteqe.
Jixwe her roj balonê derewa diteqin. Cîhan
jî êdî tevî daxwaza mezin jî ranake. Di
navbera gel de anket tèn çêkirin. Gel ne
partiyên siyasî, ne leşkerî, ne filan û bêvan
partiyê wek hêza çareseriyê nabîne. Em
dîqat bikin, qaşo yê herî zêde
piştevanî dikir gel bû. Lê niha ti
hêvî nîne. Çima ewqas xwe ber
bi bêçareseriyê de dahf dide?
Tiştê metirsîdare, di çape-
meniyê de tê dîtin, mirov ji bo
kar pêl hev dikin, dieciqîn û
derbas dibin. Heta gulebaran
dikin. Kar, daxwaza herî
xwezayî ya mirove. Çawa bû û
ket vê rewşê?

Rejîm, pêşwazîkirina mafekî
herî xwezayî ji mirova re zêde

kar bimîne, bê hêz bimîne, qet pêwîstî bi
girî jî nîne. Lê digirî, hema bêje her kes di
rewşa girî de ye. Kenên heyî jî ne ji dîlin; li
şahiye wan dinêrim ji girî xirabtirin.
Ewqas rizîn

heye. Rojên dawî yên Roma jî ne wisa
ketîbûn. Di nav mercê derketina
Misilmantîyê de ketîbûna di nav eşîrê
Ereban de jî ne wisa bû. Çarê Rus jî berî
şoreşa Cotmehê dema di pêvajoya vê
şoreşê de hilweşî ewqas ne ketîbû. Rejîma

*“Faşîzmê têgehên herî
sereke veguhert derew û
xapandinê Rejîma şerê
taybet a Tirk bi vê xisleta
xwe ve demogojîya faşîzma
klasîk jî li şûn xwe hişt”*

şerê taybet ji van
hemûyan zêdetir ketî ye û ji
wan zêdetir mirov winda
kiriye. Jixwe “kuştinên Kujerên
wan ne diyar” jî hinekî tèn vê
wateyê. Ti rêjîm yê di kuje
venaşêre. Dayîna xwuyanîkirin
ango nekirin zêde ne girînge, lê
herî kê m radigihîne. Dê bêje ez
dê di kujim, bêbextane di kuje.
Ewqasî henekê xwe bi gelê xwe
nake. Ji hemû aliyan ve gel dixapîne.
Lê îda dike û dibêje “ez ya
rast dikim.” Wek min got pêdivî
bi lêkolînek civaknasî ya taybet

heye. Heta ji bo nirxandina vê rewşê

dibîne. Anîye astek wisa mirov bi mirinê
ve girê daye, bitemamî cîhan ji wan re
girtiye. Dibêje; “Tu nikarî kar bikî,
hilberînî, lêwra nikarî bixwî û ser de jî tu
yê bijî!” Sosretiyek wisa mijara gotinê ye.
Camêr di nav xwîn û xwêdanê de dixwaze
20 demjimêra kar bike, lê dîsa kar nîne. Ya
din jî her roj daxwazname dinivîsîn
dibêjin; “Vî perî bigire, tu çawa dijî me jî
wisa bide jiyîn.” Ger gelek xwe li ser
rejîmek ewqas ketî ferz bike, helbet wê bê

dibe ku pêdivî bi zaninstekî nû hebe.
Faşîzmê têgehên herî sereke veguhert
derew û xapandinê. Rejîma şerê taybet a
Tirk bi vê xisleta xwe ve demogojîya
faşîzma klasîk jî li şûn xwe hişt. Lê tesbîta
civaka ber bi meymûnbûnê ve vediguhere
dibe ku di cih de be. Pir pê xembar dibim,
lê ji bilî vê têgehek din nabînim, hovbûnek
wisa mijara gotinê ye.

12 EYLÜL ASKERİ FAŞİST REJİMİ HALA İKTİDARDIR!

Senar Viyan

Türkler, Orta Asya'dan gelerek Anadolu'da yerleşik yaşama geçip, kurdukları devletleşme süreçleriyle birlikte sürekli bir iktidar kavgası içinde olmuşlar, saray oyunları ve entrikaları hiçbir zaman dur durak bilmemiştir. Dolayısıyla cumhuriyet döneminde de aynı gelenek daha kapsamlı hale gelerek uluslararası çıkar ilişkilerinin güdümünde sürekli bir darbe mekaniği işler olmuştur. Bu anlamıyla Selçuklulardan Osmanlı İmparatorluğuna ve ardı sıra gelişen Cumhuriyetçi devlet yapılanmasıyla Türklerin tarihi, başka halklara uyguladığı katliam ve soykırımlar kadar kendi iktidar yapılanmalarında da kanlı bir tarih olarak anılır ve bilinir olmuştur.

Onun içindir ki Türkiye toplumsallığı her on yılda bir darbeye biçimlendirilmiştir. Ama bunların hiçbiri de 12 Eylül 1980 askeri darbesi kadar toplumu köklerinden sarsan kapsam ve nitelikte olmamıştır. Bu bakımdan 12 Eylül 1980 Askeri Darbesi'ni diğer darbelerden farklı olarak ele alıp değerlendirmek gerekmektedir. Çünkü önceki darbelerin hepsi de esas olarak ortaya çıkan iktidarın karakteriyle sınırlı kalmış, toplumsal bütünlüğü oluşturan halkları, emekçileri, devrimci,

sol sosyalist çevreleri direkt hedeflememiştir. Daha çok dünya hegemon güçleri, kendi işbirlikçilerini yaratmak için Türkiye'de darbe mekaniğini hep canlı ve diri tutmuşlardır. 1960'da gerçekleştirilen darbeye işbirlikçi Türk oligarşisi iktidara taşınırlarken, 1972 darbesiyle de Türkiye'ye çok güçlü yansımış olan dünya genelindeki 68 hareketinin etkilerini budamak ve reel sosyalist heyecanı sınırlandırmak için gerçekleştirilmiştir.

12 Eylül Askeri Darbesi ise bunlardan çok daha farklı ve kapsamlı örgütlenilmiştir, sivil iktidarlardan devlet yapılanmalarının hepsinin ortak bir konsensüsü olarak gerçekleştirilmiştir. Çünkü 12 Eylül Askeri Darbesi, tarihteki Kürt isyanlarının çok kanlı bir biçimde bastırılıp "Hayali Kürdistan Burada Meftundur" dedikleri bir zamanda Başkan APO'nun yeniden yeşerttiği Kürt özgürlük düşü karşısında yaşadıkları büyük korku imparatorluğu olarak gerçekleştirilmiştir. Yani, Lozan Antlaşması'yla hukuksal zemini tamamlanan Kürt inkarı, Şex Sait, Ağrı, Genç, Hani, Palu ve Dersim katliamlarıyla büyük soykırımın tamamlandığı; "bir daha ayağa kalkamazlar" dediği bir zamanda Başkan

APO'nun, bu büyük korku cenderesi içinde "Kürdistan vardır" ve "Kürdistan sömürgeci" tezleriyle başlattığı büyük özgürlük yürüyüşünün hızla Kürdistan'a yayılmasından duydukları panikle konsensüs oluşturulmuş ve 12 Eylül Askeri Darbesi bu büyük özgürlük hayalinin tüm Kürdistan'a yayılmasını daha baştan boğmak için gerçekleştirilen geniş kapsamlı ve kanlı bir darbe olarak tarihe geçmiştir.

Aslında büyük soykırım tamamlanmış, Kürdistan tam bir sessizlik girdabına itilmişti. Türk sömürgeciliği inşa ettiği

inkar ve imha rejiminin Misak-ı Milli sınırları içindeki refahını yaşıyordu. Gerçekten de Kürt toplumsallığı hızla kendi Kürt kimliğinden kurtulmak için neredeyse birbiriyle yarış halindeydi. Soykırım rejimine her türlü muhalefet geliştirilebilirdi ama asla bir daha Kürt'cü olunamazdı. Onun içindir ki Başkan APO, "Kürdistan sömürgeci" dediği andan itibaren herkes Başkan APO'dan uzak durmak için kaçıyordu. Devrimcisi, aydını, sol sosyalist çevreleri bile devrim adına yola çıkmışlardı ama hiç biri de Kürdistan'dan bahsetmiyordu. "Şark sorunu", "Doğu sorunu" deniyordu ama Şark ve Doğu dedikleri yerin Kürdistan olduğunu söyleyemiyorlardı.

Kendi tarihleri bakımından en ileri tanımı darağacının gölgesinde, 68 gençlik hareketinin öncülerinden Deniz Gezmiş; "Yaşasın Türk ve Kürt Halkının Kardeşliği!" sloganını atarak yapmıştı. Yani sömürgeci Türk faşizminin darağacıyla tehdit ettiği devrimciler, sömürgeciliğe en büyük korkusuyla cevap vermişlerdir. Denizlerin

ve Mahirlerin bu büyük devrimci çıkışları ardılları tarafından sürdürülemedi; Türkiyeli sol, sosyalist ve devrimci çevreler, 1972 darbesinden sonra içine girdikleri korku girdabından açılım yapamamışlardır. Dolayısıyla büyük korku duvarı içinde bu tarihi süreci ancak Başkan APO, "Kürdistan sömürgeci" tezi üzerinden geliştirmek ve ilerletmek zorunda kalmıştır.

Dolayısıyla Başkan APO, o yıllar için daha sonra şöyle "Birçok şeyi düşünüyordum vatan için, halk için. Ve bütün onlar, yüreğime işleye işleye örgüt bilincine dönüştü. Çünkü tek başına hiç bir şey yapamazsın, yapabilmen için insanlarla birleşmen gerekir.

"Birçok şeyi düşünüyordum vatan için, halk için. Ve bütün onlar, yüreğime işleye işleye örgüt bilincine dönüştü."

İşte benim büyük ölçüm. Silahların tehlikesini gördüm. Silahın her şeyi bastırıldığını gördüm. Silahın iradesizliği doğurduğunu gördüm. Ve bu büyük silahlı mücadeleye amansız kendimi verdim." demektedir. Ardından ise "en amansız mücadele sürecini başlattık" demiştir.

Onun içindir ki buradaki "amansız" kelimesini doğru anlamak ve anlamlandırmak gerekmektedir. Düşmanın en büyük korkusunu hortlatmışsın, birden etrafın boşalmış ve nereye gitsen "vebalı" diye herkes senden kaçır olmuştur. Söylenmiş en güçlü sözün ağırlığıyla Başkan APO böylece tam bir korku imparatorluğunun cenderesine alınmıştır. Bu yetmemiş, daha da içerden beşeri duyguları kontrol altına alarak sürekli bir denetim geliştirilmiştir. Ama Başkan APO, bunu erkenden tespit ederek kendi stratejik amaçlarına daha fazla bağlanarak 'adeta iğne ucuyla kuyu kazar misali' özgürlük mücadelemizi başlatmayı başarmıştır.

Nitekim halkımızın bin yıllardır kurduğu özgürlük düşleri hızla harekete

geçmiş, çok kısa bir süre içinde o büyük korku duvarı aşarak Hareketimiz tüm Kürdistan'da karşılık bulmaya başlamıştır. Çok küçük bir grup ve henüz kendini kimliklendirip tanımlamamış olmasına rağmen halk, 'talebeler', 'gençler' diyerek

boğmak için tüm özel savaş materyallerini kullanmaya başlayarak öncelikle sağ-sol, Alevi-Sunni çatışmaları diyerek özel psikolojik savaş aygıtlarıyla toplumda, 'Apocular her tarafı yakıp yıkıyor' diyerek bir infial yaratmaya başlamıştır. 19 Aralık 1978 tarihinde özel savaşın terotoryal birlikleri olarak hareket eden MHP'li faşistler eliyle Maraş katliamını başlatmıştır. Ardından Sivas, Malatya ve Çorum 'olayları' derken ağırlığı Kürdistan'da olmak üzere 13 ilde sıkıyönetim ilan edilmiştir.

Faşist soykırımcı Türk rejiminin içine girdiği bu hareketlilik karşısında Başkan APO, 'Darbenin Ayak Sesleri' başlığıyla bir bildiri hazırlamış

"Dolayısıyla büyük korku duvarı içinde bu tarihi süreci ancak Başkan APO, "Kürdistan sömürgeci" tezi üzerinden geliştirmek ve ilerletmek zorunda kalmıştır"

sahiplenip tanımlamaya ve imkan ve olanaklarını grupla paylaşarak bağrına basmaya başlamıştır.

Dolayısıyla sömürgeci faşist soykırım rejimi de Hareketimizin Kürdistan topraklarında kök salmaması için hızla özel savaş mekanizmalarını devreye koymuştur. Köklerini Kürdistan topraklarına salan Hareketin yeniden yeşeren özgürlük düşünün çiçeklenmemesi için her türlü komplo, provokasyon ve psikolojik savaş araçlarını uygulamaya geçirmiştir. İlk başta örgütlenme çabalarının yoğunlaştığı Türkiye ve Kürdistan'ın sınır hatlarında sosyal şoven hareketler devreye konulmuş, Dersim, Antep, Maraş ve Kars'da ona yakın yoldaşımız katledilmiştir.

Amaç, hızla Hareketimizi silahlı mücadele zeminine çekerek daha doğmadan boğmak olmuştur. Bu amaçla hazırlanan provokasyonla 18 Mayıs 1977 yılında Başkan APO'nun daha sonra "gizli ruhum" dediği enternasyonal önderlerimizden Haki Karer yoldaş katledilmiştir. Ama Başkan APO, Haki yoldaşın şehadeti karşısında mesajı doğru almış ve faşist soykırım rejiminin çekmek istediği yere girmeyerek mücadeleyi daha bir üst seviyeye taşımak ve bir intikam hareketi yaratmak için 'Partileşme' kararına gitmiştir. Bu durumu fark eden rejim, daha kapsamlı ve yoğunluklu bir katliam ve Kürdistan özgürlük çiçeğini yerinde

sol sosyalist, devrimci hareketlerle 12 Eylül darbesine karşı direnebilmek için önceden hazırlık yapmak istemiş ama Türkiyeli hareketler buna olumlu karşılık vermeyince kendi tedbirini geliştirmek istemiştir. Daha sonra adına 'büyük vuruş hareketi' dediği sınır dışına çıkış hamlesini başlatmıştır. Amaç, Partiyi darbeye karşı hazırlamak ve bir an önce Kürdistan Özgürlük Savaşını başlatmak olmuştur. Düşman ne yaparsa yapsın bu özgürlük hamlesini boğdurmamak ve onu hak ettiği özgürlük rüyasıyla buluşturmak.

Başkan APO, "Büyük vuruş hareketi" olarak tanımladığı bu çıkışı, "Tarihte çok önemli sonuçlar doğuran büyük bir vuruş hareketine yöneldik. Yeni bir yaşam şansı elde etmek için, daha kapsamlı bir hesaplaşmaya gitmek için, o ölümcül boğuntuyu, o halkayı parçalamak için çıktık.

Unutmayalım ki, 1980'e doğru yöneldiğimiz de, daha 12 Eylül askeri faşist yönetimi söz konusu olmadan sıkıyönetimle yapılmak istenen PKK'yi boğmaktır ve bu o zamanki hükümetin de temel sorunudur. PKK'nin şahsında modern ulusal kurtuluşu, dolayısıyla halkımızı çağdaş ulusal kimliğe yabancılaştırarak tasfiye etmek gündemdeydi. Hiç de bugünlere kadar yaşama payesi biçmemişlerdi. Kısa aralıklı bir sıkıyönetim döneminde bitirilecektik. Son derece dağınık ve çok zayıf olan örgütsel çalışmalar da peş peşe tutuklanmalar

başlamıştı. Sonuç, bizim daha doğmadan boğulmamız gerçekleşecekti.” diye tanımlamıştır.

Ama düşman bunu başaramadı. Çünkü

gerçekleşirken Başkan APO’nun “büyük vuruş hareketi”yle boşa çıkarılmıştı ve Büyük Ölüm Orucu direnişiyle de kesin yenilmişti. Ama faşizm 12 Eylül’den sonra bütün gerici güçleriyle kendisini iktidarlaştırarak kalıcı hale getirdi.

12 Eylül darbesiyle kurumlaşan faşist, sömürgeci Türk rejimi artık darbeye falan ihtiyaç duymadan en soysuz bir savaş makinası gibi işlemektedir. 12

“Bu insan çığlıklarını unutmayın. Kürdistan Vietnamlaşıyor”

Başkan APO sezgi gücüyle de olsa, geliştirdiği bu büyük hamleyle 12 Eylül’e karşı hazırlık yapmıştı. Filistin sahasında hazırladığı, Kemal Pir öncülüğündeki ilk grupla Devrimci Halk Savaşı’nı başlatmak üzere Kürdistan’a çıkarmıştı. İlk grup ülkeye dönüş yaptıktan sonra ülkede çok

yoğun bir tutuklama furyası da başlamıştı. Kalanlar ise hızla Önderlik sahasına gönderiliyordu. NATO gladyosu 12 Eylül darbesine karar verdiğinde çok geç kalmıştı. Dolayısıyla darbe, Kürdistan’ı yeniden işgal hareketine dönüştü. Diyarbakır Zindanı, 12 Eylül Darbesi’nin toplama kampı işlevini görüyordu. Gözaltına alınanlar üç-dört ay ağır işkence ortamlarında sorgu sürecinden geçirilerek Diyarbakır 5 Nolu Zindanına dolduruluyordu. Burada kurulan işkence tezgahıyla her tutsakta Kürdistan hayali yok edilmek isteniyordu.

Faşizm, gemi o kadar azıya almıştı ki, onurluca ölmeye bile izin vermiyordu. Büyük Ölüm Orucu şehidimiz Hayri Durmuş yoldaş, “bu insan çığlıklarını unutmayın. Kürdistan Vietnamlaşıyor” diye tarif etmişti 5 Nolu Amed zindanını. Ve o çığlıklara ilk yanıtı da “başardık, başardık, 6 kişiyle başardık” diyerek kendisi yanıt vermişti.

12 Eylül faşizmi aslında daha

Eylül 1980’den bu yana tam tamına 42 yıl geçti. Ve hala ‘Seni insanlık soyunun içinden bir daha dirilmemesine ve bu son nefesini de keserek bitireceğim’ diyor faşizm. Onun için Kürdistan’ın dağıtını, taşını, coğrafyasını bombalıyor. Kürdistan halkının en güzide oğul ve kızlarını, hesapta dünya genelinde ‘yasaklı silahlar’ olarak tanımlanan biyolojik, nükleer ve kimyasal bombalarla her gün bombalıyor.

Bu, çok zalimce bir karar ve uygulama. Ama ondan daha zalimce olanı ise bu gerçeği görüp de ses çıkarmamaktır. Her şeyiyle 12 Eylül rejimi 42 yıldır iktidardadır. 42 yıldır da halkımız büyük bir onurla direniyor. Direnişin gücü ve görkeminden başka 42 yılda değişen bir şey yok. Bu büyük direnme savaşı karşısında birçok savaş hükümeti tasfiye olup gittiler. En son AKP-MHP faşist iktidarıyla birlikte sömürgeci soykırım rejimi de çöküşünü ilan etmek üzeredir. Bundan hiçbir kaygı duymuyoruz.

KÜRDİSTANDAKİ SAVAŞ MERKEZİ TEKELCİ UYGARLIĞA KARŞI DEMOKRATİK UYGARLIK GÜÇLERİNİN SAVAŞIDIR

Duran Kalhan

G ünümüzde Kürdistan'da da bir savaş var. Hem de tarihin tanıdığı en anlamlı ve de amansız bir savaş. İlgili olan herkesin varlık-yokluk, ölüm-kalım biçiminde tanımladığı bir savaş. Bu savaş Zap, Avaşın ve Metina'daki gerilla direnişinin öncülüğünde sürüyor. İlhamını Önder Apo'dan ve tarihi İmralı direnişinden alıyor. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere dört parça Kürdistan ve yurtdışındaki Kürt halkının ve dostlarının desteğine dayanıyor.

Bugün Kürdistan'da yaşananların, Zap, Avaşın ve Metina'da olanların her bakımdan en kapsamlı bir savaş olarak tanımlanması gerektiği açıktır. Bu ideolojik, siyasi, askeri boyutuyla öyledir. Her bakımdan tam bir savaş durumunu ifade ediyor. Fakat dikkat edilirse bu savaş, Körfez Savaşı'na, Afganistan Savaşı'na ve Balkanlar'da, Kafkasya'da yaşanan savaşlara benzemiyor. Bu savaş, Ukrayna Savaşı'na da benzemiyor. Söz konusu ifade ettiğimiz bütün savaşlar küresel kapitalist modernite sistemi içinde, onun iç çelişkilerinden kaynaklanan ve 3. Dünya Savaşı'nın parçaları olan savaşlar olurken, Kürdistan'daki savaş tamamen farklı özellikler taşıyor. Bu savaş küresel kapitalist modernite sisteminin iç çelişkilerinden kaynaklanan bir savaş değildir. Dolayısıyla 3. Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı ya da ona dayanarak

süren bir savaş değildir. Bu savaş, beş bin yıldır Sümer'de başlayan ABD ve NATO'da zirve yapan iktidar ve devlet sistemine karşı kadınların ve gençlerin, işçi ve emekçilerin, halkların yürüttüğü özgürlük ve demokrasi savaşı oluyor.

Bu savaş, merkezi tekelci uygarlığa karşı demokratik uygarlık güçlerinin savaşı oluyor. Tekelci uygarlık güçleriyle demokratik uygarlık güçleri Kürdistan'da savaşıyor. Kapitalist modernite güçleriyle demokratik modernite güçleri Kürdistan'da savaşıyor. Faşist-sömürgeci-soykırımcı zihniyet ile özgürlükçü, farklılıklara dayalı eşitlikçi, demokratik zihniyet Kürdistan'da savaşıyor. Kürdistan, beş bin yıldır toplumsal gelişmeye ters düşen bir sapma olan iktidar ve devlet sistemine karşı halkların kadın özgürlüğüne ve toplumsal ekolojiye dayalı demokratik sistemini ve özgür yaşamını ortaya çıkartmayı, alternatif bir dünya yaratmayı hedefleyen bir savaşa sahne oluyor.

**Kürt gençlerinin kahramanca
yürüttükleri özgürlük savaşını doğru
ele almak lazım**

O halde Kürdistan Özgürlük Mücadelesini doğru anlamak ve dar ele almamak gereklidir. Bu temelde Kürt halkının kadınlar ve gençler öncülüğünde dünyanın dört bir yanında, dostlarının

"Kürdistan ve Türkiye metropollerinde Kürt gençlerinin gerilla ve özsavunma temelinde yürüttükleri kahramanca özgürlük savaşını doğru ele almak lazım"

da desteğiyle yürüttükleri özgürlük ve demokrasi mücadelesini doğru anlamak gereklidir.

Zap, Avaşın ve Metina merkez olmak üzere Kürdistan'ın kuzeyinde, güneyinde, batısında, Türkiye'nin metropollerinde Kürt gençlerinin gerilla ve öz savunma temelinde yürüttükleri kahramanca özgürlük savaşını doğru ele almak lazım.

Evet, bu savaş bir özgürlük, bir demokrasi savaşı, eşitlik ve adalet savaşıdır. Ama yerel özellikleri olduğu kadar evrensel özellikleri de olan, ulusal boyutları olduğu kadar küresel boyutlara da sahip olunan bir savaş. Zap ve Avaşın'de HPG ve YJA-Star gerillaları öncülüğünde Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Mücadelesi kapsamında yürütülen savaş, AKP-MHP faşizmini yenilgiye uğratmak, Kürdistan'da Demokratik Özerklik çözümünü ortaya çıkartmak için yürütülen bir savaştır. Bu savaş, TC'nin sahip olduğu faşist sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaseti yenilgiye uğratarak, Türkiye ve Kürdistan'da bir zihniyet devrimini gerçekleştirme savaşıdır. Bu savaş, Kürt sorununu çözerek, Kürdistan'ı özgür hale getirerek, bu temelde başta Türkiye olmak üzere Arap sahasını ve İran'ı, dolayısıyla tüm Ortadoğu'yu demokratikleştirme savaşıdır. Bu savaş, Kürt özgürlüğü ve Ortadoğu demokratikleşmesi temelinde beş bin yıllık tekelci uygarlık sisteminin yaşadığı kriz ve kaostan insanlığı çıkarma, 3. Dünya Savaşı'nı sona erdirmeye, dünyayı Demokratik Özerklik ve Demokratik Konfederalizm temelinde özgürce yaşanır bir coğrafya haline getirme savaşıdır. Kısaca Kürt savaşı olduğu kadar Türk, Arap ve Fars savaşıdır da. Kürtlerin ve bölge halklarının savaşı olduğu kadar, tüm insanlığın özgürlük ve demokrasi

savaşıdır. O halde çözüm Kürdistan'da yürütülen özgürlük mücadelesindedir. Kürdistan'ın stratejik konumu, Kürt sorunundaki çözümün Ortadoğu'da demokratikleşmeye yapacağı katkılar, küresel düzeyde demokratikleşmeyi hedefliyor, geliştiriyor. Dolayısıyla kapitalist modernite sisteminin aşılması temelinde 3. Dünya Savaşı'ndan insanlığın çıkışını hedefliyor.

Kadın Özgürlük Mücadelesi 21. yüzyılı kadın yüzyılı haline getirdi

Kürdistan'daki savaşa ve özgürlük mücadelesine yol gösteren demokratik uygarlık ve demokratik modernite kuramı kesinlikle böyle bir çizgi olma özelliği taşıyor. Önder Apo'nun geliştirdiği düşünceler, çözümleyici strateji ve taktikler Kürt halkını, kadınlarını ve gençlerini bilinçlendirip, baskı ve sömürüye karşı direnişe yönelttiği gibi tüm Ortadoğu halklarını ve insanlığı bilinçlendirerek, iktidar ve devlet sistemine karşı kapitalist modernitenin kanserleşmiş düzenine karşı mücadeleye sevk etme özelliği taşıyor.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi

"Dikkat edelim belli bir bilinçlenmeyle ve biraz çabayla kadın özgürlük mücadelesi nasıl gelişti"

çizgisiyle, demokratik modernite kuramıyla mevcut tekelleri uygarlık sistemine, kapitalist modernite sistemine alternatif yaratmanın düşüncesini, zihniyetini ve çizgisini veriyor. Bu çizginin pratikleşmesi olan Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve Özgürlük Savaşı tamamen alternatif bir dünyayı, Özgür Kürdistan ve Demokratik Ortadoğu temelinde yaratmayı ifade ediyor.

Kapitalist modernite sisteminin her türlü çıkmazına, çözümsüzlüğüne, tıkanmışlığına, kriz ve kaosa karşı çözüm gücü, demokratik modernite çizgisindedir. Bu çizgiyi hayata geçiren Kürdistan Özgürlük Mücadelesidir. Çizginin en çok örgüt ve eyleme dönüştüğü alan Kürdistan'dır. Dolayısıyla bu çizgi temelindeki mücadele Kürdistan'da geliyor, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi olarak somutlaşıyor. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi sahip olduğu ideolojik-politik çizgi ve gerçekleşen pratiğiyle tüm insanlık için, Ortadoğu halkları için, kadın, gençler ve tüm ezilenler için yeni bir umut oluyor. Yeni bir çıkışı, çözümü ifade ediyor. Doğru çözüm yolunu gösteriyor ve bunun mümkün olduğunu ortaya koyuyor.

O halde beş bin yıllık iktidar ve devlet

sisteminin gücüne, beş yüz yıllık kapitalist modernite düzeninin yalanına, hilesine, toplum kırımına, ulus devletçi faşizmine, özel savaşına, katliamlarına, baskısına bakarak yanılmamak, umutsuz duruma düşmemek lazım. Yine kadınların, gençlerin, işçi ve emekçilerin Ortadoğu'da ve dünyada halkların yeterince bilinçli-örgütlü olmayan parçalı, dağınık, zayıf durumlarına bakarak, umutsuzluğa kapılmamak gerekiyor. Tersine doğru düşünce ve belli bir çabayla en ağır baskı ve zulüm altında, en eğitimsiz ve örgütsüz olan halk bile bilinçlendirilerek örgütlü ve eylemli kılınabiliyor. Kürdistan gerçeği bunu gösteriyor. Kürt toplumunun günümüzde yaşadıkları bunun açık, somut örneği ve kanıtı oluyor.

Demek ki doğru düşünceye sahip olunursa, demokratik modernite alternatifini doğru anlaşılırsa ve bu temelde asgari düzeyde planlı-örgütlü bir mücadele yürütülürse, bunun gerektirdiği cesaret ve fedakârlık gösterilirse bugün zayıf gibi görünen durumlar kısa sürede güce dönüşebilir. Bilinçsiz insanlar bilinçlenebilir. Örgütsüz insanlar örgütlenebilir. İnsanlık özgür ve demokratik yaşam için ayağa

"AKP-MHP faşizmi Zap Savaşı'yla yenilecek, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi faşist-sömürgeci-soykırımcı TC Devleti'ni tarihe gömecektir"

kalkabilir. Buna kesinlikle olmaz dememek lazım. Dikkat edelim belli bir bilinçlenmeyle ve biraz çabayla kadın özgürlük mücadelesi nasıl gelişti. Daha şimdiden 21'inci yüzyılı kadın yüzyılı haline getirdi. Kadın özgürlüğünün damga vuracağı, sağlanacağı bir yüzyılı yarattı.

Toplumun en güçsüz, düşürülmüş, zayıflatılmış, en çok köleleştirilmiş kesimi kadındı. Her türlü örgütlenmesi dağıtılarak, kültürel soykırım süreci altına alınarak, yok edilme sürecine sokulan Kürtlerdi. Doğru düşünce ve çabayla Kürtler bilinçlendiler ve bugün kendilerini insanlık için umut ve çözüm kaynağı haline getirdiler. En zayıf ve köle durumunda olan kadınlar, bilinçlenerek örgütlülüklerini ve eylemliliklerini yaydılar ve daha şimdiden 21. yüzyılı kadın yüzyılı haline getirdi. Her alanda mücadelenin en çok ve güçlü bir biçimde geliştireni oldular. Kadın Özgürlük Devrimi'ni günümüzün en temel devrimi kılmayı daha şimdiden başardılar. Kadın özgürlüğü devrimi temelinde toplumsal özgürlük ve demokrasi devriminin her alanda gelişebileceğini herkese açık ve net bir biçimde gösterdiler.

Demek ki her yerde söz konusu bilinçlenme ve örgütlenme geliştirilebilir. İmkânlar az, gücümüz zayıf denemez. Tam tersine, tarihteki her dönemden çok şimdi daha fazla özgürlükçü ve demokratik güçler imkâna ve fırsata sahipler. Koşullar devrimci çalışma yapmak, bilinç ve örgüt geliştirerek eyleme yönelmek için her zaman-kinden daha fazla büyük, ciddi örnekler, öncüler ve gelişmeler var. Kürdistan öncülüğü, kadın öncülüğü her türlü toplumsal özgürlüğü ve demokrasiyi geliştirmenin yol ve yöntemini, gücünü ortaya koyuyor ve bunların gerisi zafer kazanacağının kanıtı oluyor. Demek ki insanlık çözümsüz değildir. Halklar, kadınlar çözümsüz değildir. Çözümsüz olan, tıkanan, çıkmaza giren küresel kapitalist güçlerdir, iktidar ve devlet güçleridir, faşist-sömürgeci-soykırımcı güçlerdir. Ağalardır, beylerdir, feodallerdir, burjuvalardır. Kendi çıkarları, azami kârları için doğayı ve toplumu yakmaktan çekinmeyen zalimlerdir. Onların geliştirdiği iktidar ve devlet sistemidir. Tekelci uygarlık düzenidir. Her şeyi kâra bağlayan, insanlık onurunu,

ahlakını, kültürünü yok eden kapitalist modernite düzenidir.

Kapitalist modernite düzeni çözümsüzdür. Çünkü insanlık, toplum ve tarih karşıtıdır. Aslında bir sapma olarak ortaya çıkmışlardır. Bu sapmayı ortadan kaldırmak, tarihi düzeltmek, insanlığı sahip olduğu doğru, demokratik toplum yürüyüşüne tarihi olarak kavuşturma zamanı gelmiştir. Şimdi bu gerçekleri ortaya çıkarmamız gerekiyor. Bunun için de herkes bilinçlenmeli, doğruyu görmeli, hem kapitalist modernite sistemini, onun dayandığı iktidar ve devlet uygarlığını doğru anlayalım hem de demokratik uygarlık kuramını ve onun dayandığı demokratik uygarlık tarihini doğru anlayalım. Bu kuramın Kürdistan'daki uygulanmasının ortaya çıkardığı sonuçları doğru görelim, anlayalım, iyi sahiplenelim.

Kürt gerillasının Zap, Avaşın ve Metina'da yürüttüğü savaş bir insanlık savaşdır

Bu temelde Kürt gerillasının Zap, Avaşın ve Metina'da yürüttüğü savaşın nasıl bir insanlık, özgürlük ve demokrasi savaşı olduğunu iyi anlayalım, doğru sahiplenelim, kendimizi doğru bilinçlendirelim, cesaret ve fedakârlıkla mücadele eder hale getirelim.

Kısaca doğruları ve gerçekleri öğrenmeyi ve onları her alanda başarıyla uygulamayı bilelim. Böyle oldu mu egemen güçlerin her türlü çözümsüzlükleri, baskıları, saldırıları, savaşları ve işgalleri kırılabilir, özgürlük ve demokrasi zafere taşınabilir. Bu açıkça gösterilmiş ve Kürt gerillasının kahramanca direnişiyle kanıtlanmıştır.

Gelecek, kanıtlanan bu doğru düşüncenin ve pratiğin zaferiyle örülecektir. Kapitalist modernite sistemi kendi çıkmazı içerisinde boğulup çökecek, insanlık demokratik modernite çizgisinin zaferiyle yeniden var olacak. AKP-MHP faşizmi Zap Savaşı'yla yenilecek, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi faşist-sömürgeci-soykırımcı TC Devleti'ni tarihe gömecek, özgürlük ve demokrasi Kürdistan'da zafer kazanacaktır. Kürdistan'ın özgürlük zaferi, Ortadoğu'nun demokrasi ve insanlığın kurtuluşu olacaktır.

DEVRİMCİ TUTUM -II-

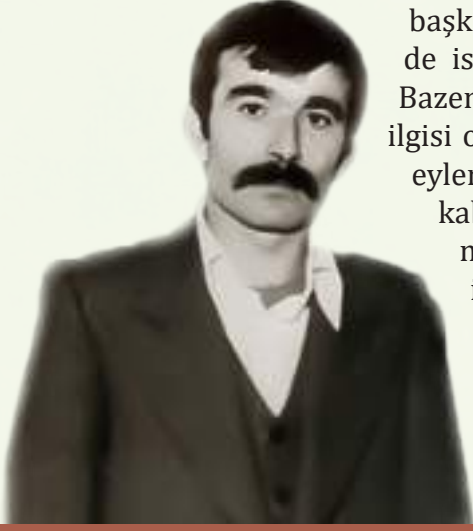
“SİZİN GÖREVİNİZ ÇÖZMEK
BENİM GÖREVİM İSE DİRENMEKTİR”

Bawer Ceng

İyi ve kötü polis yöntemi: Bir diğer yöntem de birbirinden tamamen ayrılmışçasına değişik tipler çizmektir. Yani iyiler ve kötüler. Düşman kendi içlerinde farklı görevler üstlenir. İyiler grubuna dahil olanlar ‘babacan, kurnaz, eski devrimci, yardımsever, direnmeyi öğütleyen vb.’ gibi pozisyonlara girerken, kötüler grubuna ise ‘küfürbaz, deli, sadist, işkenceci’ gibi işkencenin her türünü uygulayanlar girer. Sorgucular kişiyi kendi aralarında dolaştırarak, içlerinden birine tercihe zorlarlar. Yani zayıf noktayı çözüp plan yaparlar ve bu doğrultuda hareket ederler. Kişi bunlara kanmamalıdır. Düşman, düşmandır. Bu tipler yaptıklarını öyle titiz ve inandırıcı bir şekilde yaparlar ki, her şeye bir gizlilik havası verirler. Diğer sorgucuların yanında bazen kişiye kaba davranır, onlar gittikten sonra ise özür diler ‘kendimi gizlemek için yaptım’ der. Kimi zaman kişiye sigara verir, çeşitli ihtiyaçlarını karşılar hatta dışarıya haber götürmeyi bile teklif eder. Fakat hepsi

planın parçasıdır. Biri de sürekli kaba davranıp, işkence ederek kişiyi iyiler tarafına itmeye çalışır. Kişide onlara sığınma isteği uyandırmaya çalışırlar. Fakat unutulmamalıdır ki düşman, düşmandır. İyi düşman yoktur. Düşmanın doğası ve varlığı kötüdür. Sorgucuların tümü sadist insanlardır. Yaptıkları hiledir ve kişiyi konuşturmak içindir.

Her şeyi bildiğini iddia eden yöntem: Düşman bazen kişiye dair sağda solda duyduğu, bazen uydurma olan bazen de kesin olmayan bilgileri yöneltir ve kişide her şeyi biliyor havası yaratmak ister. Sorgucu ister başka birini çözüp bu bilgilere ulaşmış olsun ister elindeki istihbari bilgiler olsun, bu açıdan dedikleri doğru olsa dahi bunlar kabullenilmemelidir. Düşman bilse dahi bilinen şey inkar edilmelidir. Bu her zaman esas alınmalıdır. Aksi takdirde düşman elindeki kesin olmayan bilgiyi bu yolla kesinliğe kavuşturur. Bir diğer nokta ise kabullenmek de kısmi anlamda çözülmektir.

Bunu kabul eden
kişiden artık
başka bilgiler
de isteyecektir.
Bazen de hiç
ilgisi olunmayan
eylemlerin
kabulle-
nilmesini
isteyecek,
bunun
için
işkence

sonuç alamamıştır. Kemal arkadaş ölüm
orucu sürecinde görme sorunu yaşar
bunun üzerine arkadaşlar doktora haber
verir. Doktor gelip “Kemal, eğer şu
aşamada ölüm orucunu bırakırsan ben
senin gözlerini kurtarabilirim, yeniden
görebilecek duruma gelebilirsin. Ama
daha da uzatırsan gözlerini tümünden
kaybedersin” diyor. O zaman Kemal
arkadaş “Önemli olan benim devrimci
kimliğimdir. Benim bu kimliğim elimden
alındıktan sonra ben bu gözleri ne
yapayım? Ben göz değil, kimlik istiyorum”
diyor. Bu herkesin kolayca söyleyebileceği
bir söz değildir. Kendi ideolojik, siyasi

*“Kemal Arkadaş, “Önemli olan benim devrimci
kimliğimdir. Benim bu kimliğim elimden alındıktan
sonra ben bu gözleri ne yapayım? Ben göz değil
kimlik istiyorum” diyor”*

yapacaktır. Düşman kişinin bunlarla ilgisi
olmadığını bilse bile bunu yapabilir ve
bunu da çözülmenin zemini sayarak
başka kişiler üzerine onların düzenlediği
ifadeleri vermesini isteyebilir. Bunu
yapmak mücadeleye, halka, partiye karşı
suç işlemek olur. Sorguda yapılacak şey,
direnmek, kabul etmemektir.

Kara propaganda yöntemi: Bazen de
güvensizlik yaratmak, inancı kırmak için
‘önderlerin keyif çatıyor, seni
kullanıyorlar, sen burada işkence
görürken onlar gününü gün ediyor’ gibi
söylemlerde bulunur. Ya da başka kişiler
için ‘bu kişi çözüldü, itiraf etti, senin
ismini verdi’ gibi yalan yanlış ifadelerle
kişiyi etkilemek isteyebilir. Düşmanın
amacı, bağlılığı kopartmak, kişide güven-
sizlik yaratmaktır. İş işten geçtikten sonra
kişi yaptığı yanlışın farkına varır fakat o
zaman da artık çok geç olmuş olur. Bu
konuda en önemli duruş Kemal Pir’in
duruşudur. Amed zindanında düşman bu
yöntemi çok fazla kullanmıştır. Düşman
tüm çabalarına, işkencelerine rağmen

kimliğine ve parti kimliğine büyük bağlılık
budur. “Benim PKK’lı kimliğim yoksa ben
gözü ne yapayım? Sen benim elimden
PKK’liliğimi alıyorsun, parti kimliğimi
savunmama izin vermiyorsun. Ondan
sonra da gelip senin gözünü kurtarayım
diyorsun. Bunun ne anlamı olabilir ki! Ben
eylemime devam ediyorum” diyor.
Bilmeliyiz ki düşman asla insani bir
yaklaşımda bulunmaz. Düşmanın her
yaklaşımı teslim almaya dönüktür.
Bundan kaynaklı ne olursa olsun düşmana
inanmamak gerekir ve sonuna kadar
devrimci tutum esas alınmalıdır.

Siyasi tartışmalara çekerek, yönlendirerek bilgi alma yöntemi: Düşmanın
başvurduğu yöntemlerden biri de kişiyi
çeşitli siyasi tartışma ortamına çekme,
onunla çeşitli konular üzerine tartışmadır.
Bu yolla kişinin teorik düzeyini, örgüt
içerisindeki konumunu tahmin etmeye
çalışır. Öylesine özgür bir tartışma ortamı
yaratılır ki kişi kendini normal, sıradan,
zararsız bir sohbette hisseder. Amaç,
kişinin kendisini rahat ve serbest hissedip

tartışmaya çekilmesidir. Kişi farkına varmaz ama bir bakar ki konu örgütsel işleyişe gelmiştir. Sorgucu her zaman cevabını bilmediği şeyleri sormaz. Genel tartışma içerisinde cevabını bildiği birçok soruyu da sorar. Amaç kişinin ağzından duymaktır. Kişiyi tahrik etmektir. Ne olursa olsun düşmanla herhangi bir tartışma ortamına girmemelidir.

Küçük düşürme yöntemi: Düşman, kişiyi küçük düşürmek için çeşitli uygulamalara maruz bırakır. Bunlar küfür etme, alaya alma, çıplak aramayı dayatma ve daha birçok şey olabilir. Amaç kişiyi küçük düşürmek, onurunu zedelemek, moralini bozmak, irade ile değil tepkisel davranışa itmek, tahrik ederek mücadele değerlerine sahip çıkmaya zorlamak ya da direnme gücünü kırarak istenilen doğrul-

mesi gerektiği gibi kişisel özellikleri, zaafı yanları, hatalı, ağır ve hantal hareket tarzı, özlem duyduğu, sevdiği, aşırı tutkun olduğu şeyleri varsa bunların düşman tarafından bilinmemesi için dikkat etmelidir. Düşmanın kişide tespit ettiği bir zaaf kişi için derin bir yara, düşman için ise öldürücü bir hançerdir. Düşman bunları öğrendiği an kişiye karşı bunları kullanmaktan geri kalmaz. Sorgu anında bunlar, düşman tarafından kişiyi çözecek işkence yollarına bürünür. Düşmanın asıl öğrenmeye çalıştığı da budur zaten. Halk arasında konuşulanlarla, ajanlardan edindiği bilgilerle veya kişiyi izlemişse, kişinin yönelimleri ve tepkilerinden bunları öğrenebilir. Kişinin zaaflarının yanında bedensel arzuları

“ Kişi hem psikolojik hem de fiziki olarak kendisini her şeye karşı örgütlemeli ve hazırlamalıdır ”

tuda hareket etmesini sağlamaktır. Bunlara karşı verilen her tepki de aynı zamanda düşman için kişinin zaafını tespit etmeye giden yolda bir ipucu olabilir. Düşman kişinin genel kişilik çözümlemesini yapıp, tepkilerini ölçtükçe artık tespit ettiği zaaflarına ve zayıf yanlarına yönelecektir. Kişinin tüm örgütsel faaliyetlerini düşmandan gizle-

veya sağlık sorunları da kişiye karşı kullanılabilir. Örneğin kişinin bir maddeye bağımlılığı varsa onun üzerinden, eğer bir sağlık sorunu varsa onun üzerinden yine açlık, cinsellik gibi güdüsel zaafılar kullanılabilir. Kişinin bir sağlık sorunu varsa bunu olabildiğince gizlemelidir. Yine yemek yiyince asla çok iştahlı bir şekilde

yememeli, her hareketi ve tepkisine dikkat etmelidir. Yine kişinin kişilere karşı yaşadığı güvensizlik, inançsızlık, teorik zayıflık, gevezelik, kararsızlık, zorluğa dayanmama gibi zayıflıklarının olup olmadığı araştırılır. Eğer varsa bunlar sorgucular tarafından en iyi şekilde kullanılır. Sorgucu kişiyi hep şaşkınlık ve panik halinde tutmaya

çalışır. Kişiyi gözaltında zaten bedensel ve ruhi bir yorgunluk içerisinde tutarken bir yandan da bu psikolojiyi kişide hakim kılmaya çalışır. Düşmanın kişiye karşı kullandığı en yoğun işkence çeşidi psikolojik işkence olacaktır. Psikolojik olarak kişiyi etkisi altına almak isteyecektir. Kişideki direnme ruhunu azaltmak, iradesini zayıflatmak, halka, partiye, yoldaşlarına olan bağlılığını azaltıp yok etmek, kişiyi gevşetmek ve iradesine hükmederek çözmeye çalışır. Bu açıdan psikolojik savaş, kişinin direnmesi gereken en önemli aşamalardan birisidir. Bu durum uzun da sürebilir. Kişi hem psikolojik hem de fiziki olarak kendisini her şeye karşı örgütlemeli ve hazırlamazdır.

Dost gibi görünen ajanlar: Bir diğer yöntem de gözaltında hatta bazen cezaevinde yanına gönderdikleri bir ajan yoluyla kişiden bilgi almaktır. Hücreye gönderilen sözde kişiyle aynı durumda olan biri, bir yandan direnmeyi öğütlerken diğer yandan bilgi almak için çeşitli sorular sorar. Kişi bunlara karşı uyanık olmalıdır. İster yoldaşı, ister tanımadığı biri, ister onunla hücrede olan biri olsun, örgütsel konularla ilgili konuşmamalı, şüpheyle yaklaşmalıdır. Gözaltındaki tüm tavırların, tutumların izlendiği unutulmamalıdır. En önemli devrimci tedbir ise gözaltında susmaktır.

“Benimle ilgilidir, çözülsün de partiye halka zarar gelmez” anlayışı: Başka bir deyimle çözüme. Ya da bu anlayışı öne sürerek çözüme durumlarını hafifletme amaçlanmaktadır. Acaba bu ne kadar gerçekçi bir tutumdur. Yukarıdaki belirlemeler dikkatle incelenirse bu anlayışın savunulacak, elle tutulacak bir yanı yoktur. Neden? Çünkü, bir devrimcinin dışarıdaki tüm pratik faaliyetleri bireysel çıkarları için değildir. Onun her şeyi ülke, halk ve parti içindir. Bunları, parti adına yapmıştır. Sorgu sürecinde gerekli direnişçi tavrı göstermeyip kendi pratiğiyle parti adına yaptığı faaliyetleri anlatıp “söylediğim şeyler benimle ilgiliydi, partiye zarar vermedim” ya da “bu anlayışla hareket ettim” demesi gerçekte

bağdaşmaz. Devrimcinin verdiği en ufak bilgi, dolaysız olarak partiye zarar verir. Daha önce de belirttiğimiz gibi mücadele ve mücadele yoldaşlarımız hakkında en ufak bir bilginin düşmana verilmesinin yaratacağı olumsuz sonuçlar parti ile sınırlı kalmıyor. Halka, ülkeye, insanlığa kadar uzanıyor. Her şeyden önce bu tavır devrimcinin sorgucu karşısında boyun eğişini ifade eder. Direnişi yeterince temsil etmemeyi gösterir. Ve peşinden gelecek daha başka çözümlerin, boyun eğişlerin habercisi olur. Sorgucu bu “haberi” alabildiğine derinleştirir, derinleştikçe yara açılır. Öyleyse direnişçi kişiliğinde yara açma, leke sürme.

Gizlilik ve Susmayı bilme yöntemi: Düşmana esir düşmemek için bir devrimcinin alabileceği tedbirler elbette ki vardır. Doğru çalışma tarzı doğaldır bunun tedbiridir. Hem içe dönük hem de dışa dönük gizlilikteki amaç hem kendi güvenliğini hem de örgütsel çalışmanın güvenliğini almaktır. Yine sorguda ne kadar bilgi verdiğini, ne kadarını sakladığını örgütten başkalarına söylemek, bunları sohbet konusu etmek, çok tehlikeli sonuçlara yol açmaktadır. Mesela poliste hiçbir şey kabul etmeyen bazı kişiler direnişlerini övünme konusu yaparak ulu orta her yerde ne kadar şey bildiklerini ama polise söylemediklerini sohbet konusu yaptıklarından dolayı tekrar sorguya alınmış, söyledikleri sözler ihanetçiler ve itirafçılar tarafından kullanılmıştır. Bu yaklaşımlarından kaynaklı birçok devrimci-yurtsever yıllarca düşmanın elinde esir olarak kalmıştır. Gizlilik ve sırrıyet ilkesinin sağladığı bir diğer şey de düşmanın örgüte sızdırdığı ajanların bilgi toplamasını engellemiştir. Yani eğer gizlilik kurallarına sıkı sıkıya bağlı kalınıyorsa, her şey herkes tarafından biliniyorsa düşman ajanlarının bilgi toplaması o oranda kolaylaşır. Çok hayati bilgiler bile bir anda düşmana ulaşabilir. Gizliliğin bir başka yanı ise, örgütsel çalışma için büyük kolaylıklar sağlamasıdır. Eğer gizlilik kurallarına ne kadar sıkı sıkıya uyuluyorsa, içerideki sızmayı tespit etmek de o

kadar kolay olur. Örgütün bu anlamda işi kolaylaştır. Eğer bu kurallar uygulanmıyorsa o kişiyi bulmak imkansızlaşır. Çünkü bu bilgiyi sadece ilgilendirenlerin bilmesi gerekirken, tersine sayısı bilinmeyecek kadar çok kişi biliyorsa orada ciddi sorunlar var demektir. Sonuç olarak gizlilik kuralları, düşmanın direkt ve dolaylı saldırılarına karşı çok önemli bir tedbirdir. Yine yürütülen örgütsel faaliyetlerde düşmanın kişiye ve mücadeleye zarar vermesine, yakalanmasına sebep olabilecek ipucu bırakılmamalıdır. Düşmana verilen ipuçları, bunlardan yola çıkarak kişinin ve örgütsel bilgilerin deşifre olmasına, ele geçmesine neden olabilir. Düşman, en küçük bir ize rastladığında bunu sonuna kadar kullanarak milyonlarca, milyarlarca maddi zararı bile göze alarak o kişiyi yok etmeye çalışacaktır.

olabilir, ya da kişinin düşündüğünden daha basit bir durum da olabilir. Böylesi bir durumda kişi doğru çizgiyi savunmak adı altında kimliğini deşifre edecek veya şüphe uyandıracak herhangi bir siyasi savunmaya girişmemeli, bu yönlü şüphe uyandırmamalı, dikkat çekmemelidir.

Ve gözaltındayken susmak en önemli duruş olmaktadır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi düşman bireyi düşürmek için birçok yol ve yöntem kullanmaktadır. Gözaltında her bireyin susma hakkı vardır. Savcılığa çıkana kadar da her birey bu tutumu koruyabilir. Bu tutum her koşulda savunulmalı, tüm yurtsever halk kesiminde geliştirilmelidir. Sömürgeci, faşist, soykırımcı sistemin polisiyle-askeriyle konuşacak hiçbir şeyimiz yoktur. Bırakalım gözaltını normal yaşamda da konuşulmamalıdır. Susmayı bilmek en

Tıpkı Kızıl Yıldızımız Ali Çiçek'in dediği gibi "SİZİN GÖREVİNİZ ÇÖZMEK, BENİM GÖREVİM İSE DİRENMEKTİR"

Kısacası bizlerin varlığı, düşmanın varlığını tehdit ediyor. Düşman ise varlığını korumak istiyor. Bunun için olanaklarının tümünü bizleri yok etmek için harcamaktadır. Gizlilik ve sırrıyet ilkesini benimsemek ve ona göre kendini örgütlemek mücadeleyi korumak demektir. Bu anlamı ile İbrahim Kaypakkaya'nın düşmana karşı tutumu her devrimci için talimat olmaktadır. O'nun "Ser verip sır vermeyen" duruşu düşmanı boşa çıkarmış ve devrimci çizgide gizlilik ilkesinin önemini göstermiştir.

Bu yüzden kişi düşman elinde değilken de her zaman yürüttüğü faaliyetlerde olası bir durumda nasıl davranacağı, ne ifade vereceği konularında her zaman kendini hazırlıklı tutmalı, bunu kendinde bir tarz haline getirmelidir. Esir düştükten sonra ise kişinin direnme şeklini, yakalanma tarzı ve kimliği belirler. Her yakalanma tarzı ve her kimlikle aynı direniş sürdürülmez. Örneğin sıradan bir GBT kontrolü de

önemli devrimci tutum olmaktadır. Gözaltında önemli hususlardan biri de düşmanın düzmece belgeleri olmaktadır. Asla ve asla hiçbir belge imzalanmamalıdır.

Sorgu sırasında moral oldukça önemli bir faktördür. Çünkü düşmanın temel amacı kişiyi tecrit edip, moralsiz kılmak, yolun sonuna geldiği düşüncesine kaptırmaktır. Kişinin morali yerinde oldu mu aşamayacağı engel yoktur, kazanamayacağı zafer yoktur. Unutulmamalıdır ki sorguda sınavdan geçirilen kişi şahsında bir halkın geleceği ve kaderidir. Bu değerleri düşman karşısında korumak ve onlarca yıllık direniş mirasına sahip partimizin şehitlerine layık bir direnişin sahibi olmak da bizlerin en temel görevidir. Tıpkı Kızıl Yıldızımız Ali Çiçek'in dediği gibi "SİZİN GÖREVİNİZ ÇÖZMEK, BENİM GÖREVİM İSE DİRENMEKTİR"

TU DIKARÎ BIGUHERÎNE

Berfîn Rêbaz

Bê guman her zîndiyek taybetmendiyeke wê heye ji bo danasînê. Di mirovan de li gorî taybetmendiyeke wî wekî hêz û vîn henin ku mirovan bikaribî xwe pê bide danasînê. Jinên ciwan jî wekî miroveke di nav mirovahî ye de bi pêşengî û wekî hêza guhertinê hatiye naskirin. Jin jî hebûneke xwedî taybetmendiya afrînertî ye. Bê guman taybetmendiya afrînertî jî wê demê pêş dikevê dema ku li jiyane de xetimandin çedibe. Dema pêwistiya mirovahiyê ji bo ku karen

civakê de gûhertinan ava dike. Em niha di serdemek de jiyana dîkin ku ji her aliyekê êriş li ser fikrên û fîzîka jinên ciwan tê kirin. Civaka me ya ku bi qonaxek dem dirêj di hîşmendiya zayendperest de derbas bûye û ê ku herî zêde jî bandora ji vî hîşmendiye mayî jinên ciwan in. Bi taybet hevoka yekemîn ku ji zarokek piçûk re tê gotin û guhê wê tê gotin, gotina “Tû Nikarî” ye. Bê hêz û vîn hiştina jinên ciwan de di zarokatî destpê dike. Niha jî civak xetimandineke mezin jiyana dike. Ji her

“Jinê bi vê taybetmendiya xwe ya pêşeng deriyên nû yên jiyana azad jî ji civakê rê vediqe”

xwe hêsan rêve bibe heyî, derxistina amûrên cûr bi cûr jî çêdibin.

Jiyana civaka xwezayî ne xeyaliye, rastî jî hatiye jiyana kirin. Jiyana xwezayî dîroka wê ji dîroka kapîtalîzmê dirêjtire. Di vê pêvajoyê dema her xetimandinek derketiye pêş de jin bi pêşengiya xwe û bi taybetmendiya xwe ya afrînertiyê ev xetimandin derbas kir û rewşa civak baştir kir û rêyek cûda nîşanî civakê kir. Jinên ciwan bi dînamîzmê, afrînertiya û hêza xwe bê guman li nav

aliyê de krîz jiyana dike. Ê ku bi xwe bi hîşmendiya zayendperest tev digere û guhê zarokan bi wê gotinê tije dike, bi xwe jî di nava vê xetimandinê de ye û li bendê ye ku yek were an jî hêz bide û wî û jiyana wî jî xelas bike. Hêza guhartina wan xetimandinan jî di jinên ciwan de veşartî ye. Tenê gotineke jê re pêwîste û ew jî gotina “Tû Dikarî” ye.

Eger em li hêviya civakek bibin ku bi hezaran salane bi hîşmendiya zayendperest û paşverû jiyana kiriye em

nikarin benda gotina “Tu dikarî” bêje bisekinin. Vî demê encam û rastiya me ya ku hatiye beruvajî kirin em nikarin bibînin. Eger ku hêvî û bendewariyên me yên vî hîşmendiye wê hebe ev me nagihîne tu çareseriyê û hîn zêdetir rê li xetimandinên din vedike. Ji bo ku civak ji hîşmendiya zayendperest were rizgar kirin ê ku herî zêde pêwîste têkoşîn bimeşîne jinên ciwan in. Dîsa

jeke ji bo ku bikare guhertinê ava bike. Jinê bi vê taybetmendiya xwe ya pêşeng deriyên nû yên jiyana azad jî ji civakê rê vedike. Jin hem civak fêr kir ku çawa xwe di demên herî zor û zehmet de bi rêxistin dike û hem jî li kêlekê û hemberî zehmetiyên jiyane çawa têkoşîn dikare tekoşîn bike, riya vê bi zelalî nîşan da. Mînaka vê yekê jî mirov dikare berxwedana gerîlayên

“Pêşeroja azad bûyîna civakê berî her kesî û her tiştî bi yek bûyîna hêza jinên ciwan re misoger e”

li vir jî jinên ciwan pêwîste bi taybetmendî ya xwe ya dînamîkê guhertinan ava bike. Ji bo ku beramberî hîşmendiya deshilatdar têkoşînekî were meşandin taybetmendiye en civaka xwezayî ê ku jinên ciwan xwede di hewîne pêwîste. Wê demê em pêwîste benda derdor êdî nemînin û em ji xwe re bêjin “Em Dikarin”. Ev hevok e lê ev hevok dikare him jinên ciwan, him jin û bi giştî civak ji xetimandinê xilas bike. Mînaka wê jî hem di Kurdistanê û hem jî di tevahî cîhanê de gelekî hene. Bi taybet di nava refên PKK’ê de têkoşîna azadiya jinê bi zelalî diyar e. Ev têkoşîna jinê hem ji bo PKK’ê û hem jî ji bo tevahî civaka bindest avanta-

YJA STAR’ê, ku li çiyayên azad yên Kurdistanê didin meşandin bide. Gerîlayên YJA STAR’ê di nava şertên herî zor û zehmet, li dijî dagirkerên hezar salan, bi îradeyeke xurt û hêzekê dînamîk, bi baweriya ku ew dikarin Kurdistanê rizgar bikin têkoşîn dikin. Jinên ku pêşengtiya vê berxwedanê dikin ew jî mîna me jinên ciwan in. Jinên ciwan li kuderê dibin bila bibin, mafê wan yê ji civakê re pêşengtî kirin heye. Hem berpirsyartîyeke tê xwestin û hem jî mafekî rawa ye ku civaka xwe ji bindestî û mêtîngariyê derbixe.

Hêzên desthildar her tim dixwazin jineke belengaz û reben ku ji hêza xwe ya cewherî ne bawer e, derxîne pêş. Ji

bo vê jî dema mirov li civaka heyî ku di bin sîwana sîstema modernîteya kapîtalîst de hatî ava kirin dinêre, jineke ku her çiqasî li hember sîstema heyî ji aliyê wijdanî ve zehmetiyan dikêşe, lê ji ber ku jê re hertim dibêjin

“Ji ber vê jî jinên ciwan bi fikrên Rêber APO dikare cîhanê rake ser piyan û bi xwe jî pêşengtiya vî bike”

“Tu nikarî!” ew jî êdî bi vê bawer bûye ku nikare. Ji ber vê yekê ew jî bi gotina nikarim, xwe bêtir ku pê bihese dixebîtin heman sîwana modernîteya kapîtalîst ku ew aliyê wijdanî de red dike. Sîstema desthilat û hîşmendiya baviksalar ji bo kolekirina jin û bi taybet jinên ciwan hemû hêza xwe xistiye meriyetê. Ji bo ku di serî de civakeke zayendperest ava bike, di serî de hemû tecrûbeyên xwe li ser jinên ciwan dide kirin. Weke mînak mirov dikare bêje, dema ku zarokek ji dayîk dibe, ewê keç be, heman demê de bi xemilandina wê bi rengên pembe yanî ya ku wekî rengê nazik tê bi nav kirin bê bawer dike û ew jî ser kesayetê jî bandor dike. Dema ku mezin dibe digihêje tîmenêke wê bi tiştên vala û pûç re didin mijûl kirin. Wekî mînak her dihelin ku jinekî ciwan li şûna ku li pêşerojekî azad bifikire, li cil û bergên ku îro li xwe bike difikire, bi vê polîtîkayên xwe jî jinên ciwan re peyama “hûn nikarin ji derveyî me tiştêkî din bikin” didin. Bi van polîtîkayên xwe rê li ber lêgerîn û lêpîrsînên jinên ciwan ên ji bo jiyanê azad digirin. Ji bo ku jinên ciwan jî rê li ber van polîtîkayên sîstema qirêj bigire, tekane çareserî, xwebûn,

yekbûn û rêxistinbûyîna jinên ciwan e.

Wê deme jinên ciwan pêwîste bibin xwedî armancek mezin. Pêşaroj di destê jinên ciwan de ye. Pêşeroja azad bûyîna civakê berî her kesî û her tiştî bi yek bûyîna hêza jinên ciwan re misoger e. Enerjiya herî sereke ya civakê ciwan e û bi taybet jinên ciwan e. Lewma pêwîste jinên ciwan nîrxê xwe bizane û despêkê li xwe vegere û zayenda xwe hez bike û li ser bingeha xwebûnê enerjiya xwe ya veşartî bibîne û pê bawer be ku ew dikare bi yekbûna zayenda jin, civakek azad û bi exlaq ji nûve ava bike. Lê pêwîste ew şerê pênc hezar sala a hîşmendiya zilamsalar di xwe de bide derbas kirin.

Bê guman ew bawerî û hêz jî bi derketina Rêber APO re giredayî ye. Ji ber ku di gerdûnê de û di dîroka mirovahî de tu car fikrek wekî fikra Rêber APO derneketiye ku azadiya jin û ciwan esas digre û di pratîkê de jî wê nîşan dide. Ji ber vê jî jinên ciwan bi fikrên Rêber APO dikare cîhanê rake ser piyan û bi xwe jî pêşengtiya vî bike.

Bi kurtasî em dikarin hêza xwe bişibînin çiyayekî ku pir bilind e û em jî bibin vî çiyayê. Em dizanin ku heger em xwe bigehînin serê vî çiyayê vî deme em dikarin, hakîmîyetê xwe li ser derdora xwe de jî ava bikin. Her wiha em dikarin hêza xwe ya fîzîkî û vîna xwe jî bizanibin ku kîjan astê de ye, û em dikarin di dema serkeftinê de riyên cûda jî nas bikin û biceribînin heya em bigehîjin jora vî çiyayê. Wê demê hemû serkeftinên din jî me re ewê hêsan were û em bibin xwedî tecrûbe ji bo riyekî nû. Lê heger despêkê jêra vî çiyayê de em bisekinin û tenê jor mêze bikin emê her tim jêr de bimînin. Dibe ku em bikaribin jêr de jî de jiyan bikin, lê em tenê di jêr de binerin, em çawa hatin emê wisa jî berdewam bikin. Dibe ku kesek din xwe bigehîne jor û hakîmîyeta xwe ser de ava bike. Lewma em pêwîste ji gav avêtina yekemîn netirsîn û ji xwe re bêtir em xwedî hêzin û vîna in û em dikarin bimeşin, ji ber ku meşek bi vîna û xwe bawer serkeftinekî pir mezin e.

PAYÎZEK BU...

Melsa Hêzil

Pîştî amadekariyan şer zû de dest-pêkiribû. Ji şevên dirêj û sar, xew zû de reviyabû. Her kes di sengera xwe de, dest li ser tetîkê bû. Lê bi derketina berbangê, bi tirêjên rojê yên sibê xwe nîşan dide keşif tê kirin, piştî demê çûkanî ger derfet hebe bi derbasbûna cihên tenha me îstirehet dikir. Bi westandin û bê xewmayîna ji şev mayî, ji bo derbasbûna sermaye ku heyânî hestiyên me xwe dida hîskirin di bin rojê de me xwe dirêj dikir. Demsal payîz bû, piştî nîvê şevê avî diket erdê, heyânî siharê her der sipî xuya dikir. Ax qeşa digirt. Tirêjên rojê ku aviya li ser axê diheland, hêdî hêdî laşê me jî bi germ dikir.

Piraniya avahiya gerîla şervanên nû bûn.

tevlîbûnan hevalên jin bû. Di dîroka gerîla de, pêvajoya ku herî zêde tevlîbûn çêdibû bû. Jin a ku berê xwe dida çiyayên azad, bi xwe re civak, gel, pergal û dijmin jî hişyar kiribû. Ji ber vê, dijmin di şerê xwe yê li hemberî PKK'ê de operasyonên herî berfireh û giran a ji derveyî sînorên xwe pêk dianî.

Di wan rojên ku şer bi hemu germahiya xwe dimeşîya em li ser girê Xantûr ê herema Heftanîn'ê bûn. Pênc-şeş hevalên birîndar anîbûn gel me. Agahiya min ji hatina wan hevalan nînbû. Carekî de min wan hevalan dît. Hemu di nav xwînê de bûn. Rûyê hevalekê ji ber xwînê sor xuya dikir. Ji aliyekî ve rûyê

“Jiyan, têkoşîn, naskirina dijmin di derfetên herî dijwar de pêş diket”

Li ser gelek hevalan hîna cilên sîvîl hebû. Hîn derfetên dîtina perwerdê nebûbûn, şer rû dabû. Jiyan, têkoşîn, naskirina dijmin di derfetên şer ên herî dijwar de pêş diket. Sala '92, yek ji salên ku di dîroka partiyê de tevlîbûnên mezin çêbûne bû. Ji serhildanên ku ji salên '90'î xwe nîşan dabû, adeta weke pêtekî li refê û li çiyê xwe nîşan dida. Bi awayekî komên mezin, dihatin çiya.

Ev salên ku hişyarbûnên civakê dest-pêkiribû, yek ji nîşaneyên ber bi çav a aloziyên ku civak jiyan dikir bû. Piraniya

xwe paqij dikir, ji aliyê din ve jî bi eynîkê li xwe mêyze dikir. Carekî de tiştê dest-pêkê hat bîra min şerê li Wîetnamê hatibû jiyîn bû. Fîlmên ku li ser wî şerê hatibû çêkirin bû.

Vayê, di wê kêliyê de min hîs kir ku ev şerekî ye û her çiqas li ser şerên li Kurdistanê fîlm nînbe jî heman êş tê jiyankirin. Vê carê ne li cihekî dûr bû, ez jî di nav de bûm.

Bi rastî jî, her tim berdelê bawerkirin, bi hemu hêza xwe bawerî dayîne çêdibe.

Bi gotin bihîstin, bi çav dîtin dibe rûyên ji hev cûda yên bi rastî jî jiyankirinê. Her çiqas bi êş be jî, encam her tim ji bo her kesî dibe fêrker. Însan di nav êşan de tèn perwerdekirin. Wê rojê, li gira ku jêra me diket şerekî dijwar qewimî bû û ji bilî wê hevalê birîndar, hevalek jî şehîd ketibû. Di jmin bi tanqê xwe li sencera doçqayê dabû. Ji ber wê ji bo hevalên li gir disekinîn pêdiviyê xwarin û vexwarinê hebû. Em dû heval jî ji bo vê hatin erkdarkirin. Bêyî ku dûdiliyek jiyan bikim min xwe amade kir. Hevala din jî bi heman awayê rûxmê ku hîn nû bû û bê tecrube bû xwe amade kir.

Me tiştên pêwîst girt û em derketin rê. Roj bûbû êvar. Ezman bi rengê şînekî tarî xwe xemilandibû, di nav kêman ronahiya stêrkan de, em bi stêrkan re dost û bi tari-

awayekî westa em ghiştin hevalên xwe. Berbarang dan me û em çûn istirehetê. Cihê ku em çûn îstirehê mevziyekî ku hevalekî ji me re behs kiribû û min cara yekemîn didît bû. Divê tedbîr ji dest nehatiba derban. Û wisa jî kirin. Ji westandin, bê xewiyê em bê hal ketibûn. Di meşê de ji xwe em şil bûbûn. Rûxmê van hemuyan jî xew me nedigirt. Bi wê westandinê em li benda siharê man, heyana siharê rewşa me wisa berdewam kir.

Di şeveqa rojê de me cihên xwe guhart. Ji ber fêr nebûnê laşê me hişk bûbû. Hemu laşê me tevizîbû û em hêdî hêdî diketin nav rastiya ku hatibû jiyîn. Em di lûtkeyên çiyayan de de diman. Li gor tavê me cihê xwe girtibû. Me hewil dida ku em tirêjên destpêkê yên rojê bigrin, wisa jî dibû.

“Piştî şerekî bê hempa ya mehekî, êdî ez gêrîlayek jin a Kurd a bi tecrube bûm ”

tiyê re rêheval bûn. Ji derveyî van tişteki ku bi me re dimeşiya û dibû şahid nînbû. Ji derveyî dengê ku bi hatina bayê hişk ji çiqilên daran û pelan dihat rêya me aramî xuya dikir. Şev tarî bû û hele hele dema em ketin patîkaya di nav daristanê de, ji ber daran ezman xûya nedikir.

Divê em bêdeng meşiyaban. Tiştê ku dihat gotin min pêkdianî, ji derveyî vê ez rehet bûm. Ji ber ku şervanê nû bûm. Bi awayekî giştî ji hemu rastiyan agahiya min nînbû. Ne min dîtibû û ne jî jiyankiribû. Tiştê ku ji dûr ve hatibû jiyîn jî pir zêde nebûbû fêrker. Hevala ku em bi hev re dimeşiyayan got ‘gelo em gule bidin ber çeka xwe’. Vayê di wê kêliyê de min ferq kir ku çeka min heye û ez di nav şerekî de me. Ji bo gule dêynim ber çeka xwe min mekanîzmayê kişand. Ji ber ku nûbûm, hevala din hat çekan min kontrol kir û got ‘emniyetê bigre’.

Piştî meşekî dirêj, bi

Ew roj tirêjên rojê sor bû. Her çiqas nûbûyîn di şer de zehmet be jî, hêviyên rojên xweş ên ku tu ji bo wê têkoşîn dimeşîn hebûn. Ev bawerî li ser lingan digirt. Rûxmê kêman derfetên çiyê û bi taybet jî yên şer hemu rêheval bi moral, kêfxweşî, bi xwestek û kerkariya xwe hemu zehmetiyan derbas dikirin. Di şerê Başûr de, ez wek şervanekî nû tevlibûm. Bi dilgermî û berxwedaniya bê hempa yên gerîlayên ciwan, hêzên faşîst û hevalbendên watanê têkbirin. Mehekî sax, me bi teyare, tanq û qobrayan şer kir. Cebilxaneya me tenê qileş û dilên me bû. Lê di navbera me û wan de ferqekî mezin hebû. Ew ji bo berjewendiyên xwe însanan dikuştin, me ji bo jiyankirina însanan parastina rawa dikir. Ew li ser axa me, li cihên dûrî welatê xwe însanan dikuştin. Me jî gelê xwe yê bê çek diparast. Piştî şerekî bê hempa ya mehekî, êdî ez gerîlayek jin a Kurd a bi tecrube bûm. Gerîlayek zû bi zû teslîmiyetê qebûl neke...

GEL O TU DIZANI

Di kîjan salê de dewleta Tirk a dagirker bi 35 hezar leşkerên xwe ve kete Başûrê Kurdistanê ?

A) 20'ê Adara 1990 B) 21'ê Adara 1983 C) 20'ê Adara 1995 D) 18'ê Nisana 1984

Di 24'ê Îlona 1996'an de li Girtîgeha Tîpa E ya Amedê ji aliyê hêzên dewleta qirker û memûrên înfazê ve çend girtiyên PKK'ê hatin şehîd xistin ?

a) 10 girtî b) 12 girtî c) 15 girtî d) 8 girtî

Navê yekem filmê Yilmaz Guney ku karakterên Kurd tê de cih digirin çi ye?

A) Yol B) Sürü C) Duvar D) Seyîtxan

Jina Kurd a navdar ku ji Mereşê pêşengiya eşîreke mezin a Kurdan kiriye û bi têkoşîna xwe ya li dijî Fransiyan bûye destan kî ye?

A) Rindê Xan B) Fatîma Reş C) Deyfe Xatun D) Mayan Xatun

KÊLIYÊN DÎROKÎ

9-10 Îlon:

Pêşengên Berxwedana Siwêregê Cuma Tak, Abdurrahman Manap, Alî Çat, Sadûn Demîrkoç û Cuma Bozkoyun li gundê Axşûnê ji aliyê çeteyên Celal Bucak ve hatin qetilkirin û cenazeyên wan avêtin Çemê Fîratê.

Îlon 1979:

Li ser daxwaza Rêber Apo, yekemîn koma kadro ya ji 15 kesan pêk tê ji bo perwerdeya gerîla bibînin şandin qada Lubnan-Filistînê. Di komê de Mahsum Korkmaz, Delîl Dogan û Seyfettîn Zorlû ji hebûn. Kemal Pîr ku di heman serdemê de ji girtîgeha Rihayê bireve, bi heman armancê çû qada Lubnan-Filistînê.

5 Îlon 1983:

Piştî ku rejîma Tirk a faşîst soza xwe bi cih neanî û li zindanan zilma kolonyalîst-komkujer zêde kir, girtiyên şoreşger ên li Zindana Amedê dest bi pêvajoyeke nû ya berxwedanê kirin.

1979

1980

1982

1983

12 Îlon :

Artêşa Tirk bi derbeyeke dest danî ser hemû rêveberiya dewletê. Cûntaya di bin serokatiya Kenan Evren de, destûra bingehe ji di nav de hemû saziyên dewletê betal kir û berê xwe da dîktatoriyeke nû ya faşîst a li ser bingeha artêşê. Civak perçiqand û dîsa Kurdistan dagir kir. Di serî de PKK û rêxistinên şoreşger hewl da hemû pêkhatyên rêxistinîkirî ji holê rake.

Di 7'ê Îlonê de Kemal Pîr, di 12'ê Îlonê de Mehmet Hayrî Durmuş, di 15'ê Îlonê de Akîf Yılmaz û di 17'ê Îlonê de Alî Çiçek di Berxwedana Rojîya Mirinê ya Mezin de ku nêzî 2 meh dom kir de şehîd bûn. Li ser vê bingehe polîtîkaya îtirafê ya ku rejîma 12'ê Îlonê di girtîgehê de dabû meşandin hate şikandin û sîstema înkâr û tinekirina Kurdan bi temamî têkçûneke bîrdozî.

Îlon 2022

JI MEHA ÎLONÊ

Ji ber zextên giran ên dewleta Tirk ên li ser hikûmetên Sûriye û Lubnanê, xebatên perwerdeyê yên Akademiya Mahsûm Korkmaz a li Lubnanê hatin rawestandî.

20 Îlon :

Aqilmendê Kurd Musa Anter li Amedê di encama êrîşa kontra ya bi navê “Bêçareseriyê” de jiyana xwe ji dest da. Êrîşên kontra yên li hemberî gelê welatparêz ên ji bo pêşîgirtin û şikandina Serhildan, gihişt asta herî jor.

18-22 Îlon:

L'emîn Konferansa Şervanên PKK'ê li herêma Qendîl-Şehîd Harûn hat lidarxistin. Rêber Apo peyamek pir berfireh ji Konferansa Şehîdan re şand û têkoşer weke “Şehîdên Zindî” pênase kir û ji wan xwest ku li ser vê bingehe xwedî li erk û berpirsyariyên xwe yên partiyê derkevin.

1992

1994

1998

2001

17 Îlon:

Li Washingtonê di bin çavdêriya Wezîrê Derve yê Amerîkayê M. Albright de, Serokê YNKê Celal Talebanî û Serokê PDKê Mesûd Barzanî rêkeftinek îmze kirin. Di peymanê de PKK weke “rêxistina terorê” dihat binavkirin û dixwest ku “ji Başûrê kurdistanê derkeve.”

27 Îlon:

Rêheval Zeynel (Celal Barak) ê endamê rûmetê yê Komîteya Navendî ya PKK'ê li Dersimê di şerê li dijî dijmin de şehîd bû. Rêheval Zeynel demeke dirêj di zindanên Komara Tirkîye'yê de dîl ma û xeta berxwedanê ya zindana dîrokî derbasî femandariya gerîla kir.

28 Îlon:

Rêber Apo encamên lêkolîn û lêkolînên xwe yên ku di şert û mercên pergala îşkenceya Îmraliyê de pêk anîne, di pirtûkeke ji du cildan de bi sernavê giştî “Ji Dewleta Rahîb a Sumeran Ber bi Şaristaniya Demokratîk” ve pêşkêşî raya giştî ya Ewropayê kir. Dadgeha Mafên Mirovan - DMME.

15-22 Îlon:

7. Kongreya Jinên Azad (PAJK) bi pêkhateyek têr pêk hat û pirsgirêkên bîrdozî yên têkoşîna azadiya jinê û rêxistinbûna partiyê hatin nîqaşkirin û biryarên pêwîst hatin girtin.

Îlon-Mijdar

Li ser agahiya ku zextên fizîkî li Rêber Apo tên kirin û li Îmraliyê porê wî bi darê zorê hatiye kurkirin, bi çalakiyeke tund a gel li Rêbertî xwedî derket.

28 Îlon:

Di dema ku Fermandariya Xakûrkê di civînê de bû, artêşa Tirk bi balafiran êrîş pêk anî û 11 kadroyên PKK'ê ku di nav wan de rêheval Rûstem Cûdî û Çîçek Botan û rêheval Alîşêr Koçgirî û Rozerîn Dêrik jî hebûn, şehîd bûn.

2008

2009

2011

2012

2013

3-10 Îlon:

Li Qendîlê bi beşdariya 110 delegeyan 3. Kongreya Komalên Ciwan pêk hat. Li gel rewşa xebatên qadê, pirsgirêkên kadro û partiyê, erkên birêxistinkirina girseya ciwanan a di bin sîwana Komalên Ciwan de hatin nîqaşkirin û li ser van esasan biryarên berfireh hatin girtin.

12 Îlon:

Li dijî zilm û qetlîamên dijmin 483 girtiyan li zindanan dest bi greva birçîbûnê ya bêdem û bêdorveger kirin. Çalakî dema di 18'ê Mijdarê de gihişt sînore rojiya mirinê, di roja 68'an de li ser daxwaza Rêber Apo hate rawestandî. Ev bû destpêka pêvajoyeke nû.

12 Îlon:

PKK di 12 Îlon'ê de ji bo azadiya fîzîkî ya Rêber APO pengava "Dem Dema Azadiyê" ragihand. Pengav bi bandoriya xwe ya mezin berdevam dike.

11 Îlon:

Egîr Civyan ê ku bi berxwedana li hemberî êrîşên qirkirinê yê çeteyên DAIŞ'ê di bîranîna gelê Kurd de weke fermanbarekî gerîla yê jibîrnekirî tê bibîranîn; Dema ku Fermanbarê HPG'ê yê Qada Botanê bû, di 11'ê Îlona 2020'an de li herêma Masîro ya Botanê di pevçûneke bi artêşa Tirk re şehîd bû.

2014

2017

2020

2021

29'ê Îlonê:

Li Amedê 4 gerîlayên ku di nav de fermanbara YJA-Star'ê Gulnaz Ege jî hebû şehîd bûn. Gulnaz Ege heman demê de di salên 90'î de di rêxistina ciwanan ya bi navê YCK'ê de cihê xwe aktîf digirt.

5-13 Îlon:

11. Kongreya PKK'ê li Xînerê bi beşdariya 125 delegeyan pêk hat. Di kongreyê de bername û rêzîknameya nû ya ku ji kurtejiyana pirtûkên 'Parastina Gel' û 'Manifestoya Civaka Demokratîk' pêk tê, hat nîqaşkirin û qebûl kirin. Bi vî awayî xeta Neteweya Demokratîk bername kir.

11 Îlon:

Gundiyên Servet Turgut û Osman Şîban ên di 11'ê Îlona 2020'an de li bejahiya Gulpinar û Çataxê di operasyonên artêşa Tirk de hatibûn binçavkirin. Turgutê ku piştî binçavkirinê bi awayekî hovane ji helikopterê hat avêtin, têkoşîna xwe ya jiyane ya 22 rojan wenda kir, Osman Şîban demeke dirêj li nexweşxaneyê dihat dermankirin.

BU NASIL BİR İRADEDİR ?

Özgürlük Direnişi 2. Cilt

4 Eylül sabahına az kalmıştı.

Binbaşı Birol, Eylemdekileri yoklaması için doktora talimat vermişti. Doktor, Kemal Pir için geriye dönüşün olmayacağını biliyordu. Kemal, gözlerini yitirmişti, bedeni erimişti. Nabız atışları düzensizleşmişti. Kalp atışları o kadar zayıflamıştı ki güçlkle duyuluyordu.

4. Kattakiler susuzluktan dolayı erken düşmüşlerdi. Doktor Orhan bunu iyi biliyordu, fakat kayıtsızca rutin işlemler dışında başka bir şey yapmıyordu. Bir an önce gitseler de kurtulsak diyordu, kontrol işlemlerinden sonra. Kemal dışında diğer eylemcilerin de birkaç gün içinde en fazla bir hafta veya on günlük ömürleri kaldığını tahmin ediyordu.

54. Günde doktor önce Kemal'in, hücrelerine uğradı. Kemal uzanmış halsiz ve takatsiz yatıyordu.

-Kemal, durumuna bakmaya geldim.

Kemal karşılık vermedi. Gözleri görmüyordu ama başını sesin geldiği yöne çevirip baktı sadece.

Doktor ölüm döşeğindeki Kemal Pir'in bu mağrur halinden hem öfkeleni hem de gizli bir hayranlık duydu. 'Nasıl bir insan bu Kemal? Son saatlerinde bile öfkeli ve nefret dolu bize karşı' içinden geçen bu düşünceyle işini bitirdi ama Kemal'e, o da nefretle bakıyordu. Sonra diğer eylemcileri, sessiz sedasız kontrol

etti. Raporunu vermek üzere, zindan müdürü Birol'un makam odasına girdi.

Hayri, birçok defa Kemal'in az enerji harcaması için uyarıda bulunmuşken şimdi ise Kemal'in sesini işitmeyi çok istiyordu. Bir kaç gündür Kemal'de belirgin bir durağanlık vardı. Gerçi hemen her gün her gece mutlaka bir şeyler konuştuğu oluyordu. Fakat gizleyemediği bir düşüş de vardı, hem sesinde hem de konuşmalarını kısık, kısık yapmasında. Birde artık uzun süreyle konuşamıyordu. Belirtiler güçlendikçe Hayri'nin üzüntüsü de artıyordu.

Bu belirtileri kendisinde de görebiliyor ve hissedebiliyordu. Ama o hep önce arkadaşlarını düşünüyordu. Sıcaklık onu da erken güçten düşürmüştü; Fuat'a su vermek için sarkıtılan ipe ulaşabilmek için battaniyeyi bir saate yakın sürekli kaldırıp sallaması ondan çok şey alıp götürmüştü. Zaten son gücünü de kullandıktan sonra uzun süre ayağa kalkamamıştı.

Sona doğru gidişin önlenemez belirtileri artık gün gün değil, saat saat, birçok yönüyle görülebiliyordu. Kemal, yaşama tutunuyordu. 'Özgürlük budur işte' dediği ölüm orucuna başladığının ikinci günü gibi hissediyordu. Bedenen ve fiziken, iki adımı atacak enerjisi kalmamıştı. O bilinci ve ruhu ile yaşamayı seçmişti. Bedensel-fiziksel enerji ve gücün doruğunda olup da

ruhsal ve manevi olarak, irade ve bilinç olarak yerlerde sürünen, omurgasız şahsiyetlerin bunu anlayabilmesi imkansızdı. Yerde yattığı ve adım atacak mecali kalmadığı halde, devrimci öfkesini, işkenceci doktora yansıtmaması Kemal Pir olmanın bir ölçüsü, kişiliğinin bir yansımasıydı. Kemal Pir'e göre, bir

"Kemal Pir'e göre, bir devrimci, öfkesini yitirdiğinde çok şeyini yitirirdi"

devrimci, öfkesini yitirdiğinde çok şeyini yitirirdi. Bilinçli bir öfke bir devrimcinin yaşam gıdalarından biridir. Her türlü kötülüğü kendilerine reva gören düşmanlarına karşı öfkesi olmayan hem de güçlü ve şiddetli, bilinçli ve iyi bir biçimlendirmiş öfkesi olmayanın her tarafında, aşınma, gevşeme kaçınılmazdı.

Kemal 55. Günde yattığı beton sekiden dengesini yitirip aşağı yuvarlanmıştı. Yüksekliği yaklaşık yarım metre olan beton sekiye çıkmak için ne kadar uğraşırsa bir türlü başaramadı. Kolları ile tutunup kendini yukarı çekmeye uğraştıkça kollarındaki takat azaldı. En sonunda kollarını oynatamaz hale geldi. Bir süre sonra başaramayacağını anladı. Ne yapabileceğini düşündü, arkadaşlarına seslense miydi? Çabucak vazgeçti bu fikirden. Moralleri bozulsun istemiyordu. Hem çoğu aşağı yukarı aynı durumdaydı ve de hepsi de kilitli demir kapıların arkasındaydı. Arkadaşlarının fiili yardımda bulunması imkansızdı. Arkadaşlarının onun için üzülp huzursuz olmalarını istemiyordu. Biraz gayret etse yatağına çıkabilecek miydi? Ne kadar süreyle bunu denediğini ve her deneyimle birlikte güç yitimine uğradığını anımsayınca bunun da beyhude bir çaba olacağını düşündü.

Kemal, sırtüstü beton zemin üzerinde uzanmış düşünüyordu. 'Bir devrimci için tercih ettiği ölüm her zaman mümkün değilmiş meğer. Ben cephede düşmanla göğüs göğse çarpışarak ölmeyi tercih ederdim. Fakat devrime hizmet edecek

hiçbir ölüm şeklini de yadırgamamak gerektiğini biliyorum.. En zor ve acı veren ölüm böyle bir ölüm olsa gerek. Hatta kesinlikle böyledir de. Halbuki Kürdistan dağlarında, yoldaşlarla omuz omuza düşmanla çatışırken toprağa düşmek ne kadar hoş olurdu. Kuşkusuz ölümü çok sevdiğimizden değil. Ama yine de Che Guevara'nın dediği gibi 'Ölüm Nereden Gelirse Gelsin, Hoş Geldi Sefa Geldi' diyebilmesi bir devrimci. Halkların özgürlüğü için demokrasi ve sosyalizm için kapıyı çalan her ölüm şekline alnımızı aşağı düşürmeden, gülerek karşılayacağız.' Kemal, bir ara uyumustu. Gece ilerleyince betonun soğukluğu, zayıf bedenine bir bıçak gibi işleyince, hafifçe irkilerek elleriyle sağ- solu yokladı. Halen yerde olduğunu anladı. Yeniden çabalamaya gerek duymadı. Ama beton da iyice soğumuştur ve daha da kötüsü, üzerindeki kasları erimiş kemiklerini çokça acıyordu. Düşünmeye çalışarak acıyı azaltmayı denedi. 'Düşünmesem, acı veren yerlerimi, acıyı daha az hissedirim' dedi kendine. Bedeni sert zemin üzerinde uyuşma belirtileri verince acıları, daha az hissetmeye başlamıştı. Uyuşmanın iyi olmayacağı aklına geldi. Zorlukla bacaklarını hafifçe oynattı. Damarlarında çok az kalan kanın dolaşımını sanki hissetmişti. Kurumaya yüz tutmuş incecik bir su sızıntısı gibiydi, damarlarında akan kanın dolaşımı. Birkaç defa, kollarını ve bacaklarını oynatması iyi gelmişti. Fakat çok da yorulmuştu. Öyle kalmıştı, beton zemin üzerinde. Zamanı tahmin etmeye çalıştı. Kesin bir fikre varamadı, gözleri görmediğinden bu yana geçen bu birkaç gün içinde havanın ısınması, aşırı ısınması veya tersine az serinlemesiyle zamanı kestirmeye çalışıyordu. Şimdi uyanık olan arkadaşları olmalıydı, bir ara tam niyetlendi uyumayan var mı diye sormaya az sonra vazgeçti. Arkadaşlarının sesini duymak iyi gelirdi. O içinde bulunduğu vaziyeti ola ki ağızından kaçırırsa arkadaşları çok üzüleceklerdi. Kemal ile açıklık, açık sözlülük hep barışıklılar.

Kıpırdayamıyordu. Bedenini tutan kolların, askeri gardiyanlar olduğunu anladı. Bunların biraz uzağında bir kişinin sesini duydu.

-Kemal seni hastaneye götüreceğiz.

Kemal, bedeninde kalan son güçle sesini yükseltti.

-Hayri!. Arkadaşlar!. Beni götürüyorlar, gitmek istemiyorum.

Kemal'in eriyip ufalmış bedenini bir battaniyenin içine koydular. Biri baş tarafından, diğeri ayakları tarafından katladıkları battaniyeden tutup, ana koridoru indirdiler.

Kemal görmüyordu ama sayısız defa çıktığı, yürüdüğü, duvarlarındaki ırkçı sloganlara, mübalağalı savaş sahnelerine bazen öfkeyle bazen da çocukça bulup gülümsemeyle baktığı o ana koridordan götürüldüğünü hissediyordu. Kemal zindan giriş kapısından dışarıya avluya çıkarıldı. Motoru çalışır haldeki bir arabanın sesi boğuk boğuk geliyordu. Sabah saatlerinde güneşin henüz tam ısıtmadığı zindan avlusunda hafif bir serinlik çarptı Kemal'in yüzüne. Hücrelerdeki kirli havadan ve nemden sonra temiz havanın bol oksijeni canlandırıcı etki yapmıştı.

Kemal, mahkemeye çıkarıldığı günleri hatırladı. O, Hayri, Avreş, bazen de başka arkadaşları ters kelepçeleniyor ve ayrıca, koltuk altlarından da uzunca bir zincirle birbirlerine bağlanıp, öylece panzerin içine konuluyorlardı. Kemal, mahkemeye her götürüldüğünde katı bir kural olan başın eğik yürünmesine aldırış etmeksizin, başını kaldırıp görebildiği arkadaşlarına bakardı. Sonra avlunun duvarları diplerindeki çam ve akasya ağaçlarına bakmayı severdi. Çamlar ona Karadeniz'i hatırlatırdı. Karadeniz'de çok sık çam ağaçlarının yaydığı kokuyu bu yeniyetme çam ağaçlarında da duyumsamaya çalışırdı. Kemal battaniyenin içinde karga tulumba arabaya doğru götürülüyordu. Başını kaldırmak istedi. Sonra gözlerinin görmediği, aklına geldi. Başını kaldıracak takadı olmadığı gibi battaniyenin baş tarafı da, sıkıca sarmıştı başını. Hareket edemedi.

Kemal'i, battaniyeye sarılı halde askeri hastanenin hemen alt katına, oradan da bodrum kata indirdiler. Birkaç küçük odanın yanyana bulunduğu bodrum katın bu mahaline genelde aklını yitirenleri ölüm ihtimali yüzde yüz olanları veya

daha ağır hastaları koyuyorlardı. Odaların içi, küf, kan, kusmuk ve yemek artıkları kokularıyla tanımlanması zor biçimde kokuyordu. Odalarda birer tekli ranza vardı. Odadaki demir ranzanın üzerindeki döşek yüzü, lime lime olmuş pamukları dışarıya çıkmıştı. Yastık yüzünde kan lekeleri, ter lekeleri ve daha ne olduğu anlaşılmayan lekeler her tarafa şeritler çizmişti.

Bu oda da yaşam emaresi yoktu. Hastanedeki herkes bu odalara ölüm odaları diyorlardı.

Kemal leş ve kötü kokular içindeki bu odadaki ranzanın üzerine bırakıldı. Kısa da olsa yolculuk, araba sallantısı, merdivenlerden indirilmesi, fazlasıyla sarsıcı etkiler yapmış onu daha bir halsiz bırakmıştı. Kimse yoktu ortalıkta. Sessizliği bozan, odanın tavanı olan üstteki zemin kattan gelen ayak sesleriydi. Odanın dışarıya bakan, enleri dar iki penceresi vardı. Bu pencereler tavana yakındılar. Dış tarafı onar santimetrelik aralıklı demir parmaklıklarla tahkim edilmişti. Parmaklıklar ile cam arasında tel eleklik takılıydı. İçeriden dışarıyı görmek oldukça zordu. En fazla gidip gelen insanların diz kısmına kadar seçilebiliyordu. İçeriye devamlı yanan sarı ışıklı bir ampul aydınlatıyordu ki normal bir aydınlıktan çok bir loşluk veriyordu.

Kemal'in hastaneye giriş kaydı yapıldıktan sonra, bir doktor, kontrolden geçirmesi için görevlendirildi. Görevli doktor yanına bir yardımcı alıp bodrum kattaki ölüm odasında bekletilen Kemal'i görünce yüzünün rengi değişti. Kemal erimiş bedeni ile, saç-sakal- bıyık karışmış yüzü ile doktoru ve yardımcısını şoke etmişti. Doktor elinde olmadan, 'bu nasıl bir iradedir?' dedi mırıltıyla.

Doktor, Kemal Pir'in kaldığı odaya indiğinde manzara gündüzdekinden kötüydü. Bir ampulün aydınlattığı küçük odadaki ranzanın üzerinde yatan Kemal hareketsizce yatıyordu. Doktor ve yanındakiler iyice yanaşıp nabız kontrolü yaptılar. Nabızı düzensiz ve her an duracak zayıflıkta atıyordu.

-Kemal beni duyuyor musun?

Kemal'de bir tepki yoktu. Doktor bu sefer

daha yüksek bir sesle seslendi.

-Kemal!!.. Kemal!!.

Kemal kimin seslendiğini anlamaya çalıştı. Ses çok derinden geliyordu. Haki'nin sesine benzetti. Bir grup arkadaş olarak Ankara'da kiraladıkları evin oturma odasındaki sedirde uzanmış kitap okuyordu. Haki'nin sesi mutfaktan geliyordu. Okul dönüşü akşam yemeği hazırlıyordu Haki. İş, çalışma olunca hep

*"Kemal kimin seslendiğini anlamaya çalıştı
Ses çok derinden geliyordu. Haki'nin sesine benzetti"*

en öndeydi. 'Bu akşam size balık çorbası pişireyim arkadaşlar' demişti. Onay veya itiraz beklemeden mutfığa girmişti. Kemal ve diğer arkadaşının da hesabına gelmişti. Zaten Haki hem güzel yemek pişirirdi hem de fedakarlıkta sırayı kimseye vermezdi. Kemal mutfaktan ikinci kez ismiyle seslenildiğini duydu. Okuduğu kitabın sayfasının ucunu kıvrıp kapağını kapattı. Odadan çıktı. 'Ne oldu Haki' dedi. Haki bir mutfak önlüğü takmış balıkları temizleyip çorba hazırlığı yaptığı için tıklanan giriş kapısını işaret ederek,

-Biri kapıyı çalıyor, açar mısın Kemal.

Kemal Haki'ye takılmadan edemedi.

-Her kim ise şanslı biridir. Çorbanı tatma şansını bulacaktır.

Haki gülümsedi.

-Ne demezsin, hadi biraz hızlı ol. Çok bekletme geleni. Karşılığını verdi. Kemal giriş kapısının sürgüsünü çekti, kapıyı açtı. Karşısında oldukça uzun boylu ve yapılı 20'li yaşlarda bir genç adam duruyordu. Genç adam kendini tanıttı: 'Ben Abdullah Öcalan... Adresinizi sizi tanıyan arkadaşlarınız verdi.'

Kemal üzerine mihlanan bir çift delici bakışı gördü. Sonra da içeriye buyur etti.

Öcalan holde ayakkabılarını çıkardı ve odaya geçti. Biraz sonra Haki de geldi.

'Hoş gelmişsin' dedi.

Öcalan kalkıp tokalaştı Haki ile.

'Hoş bulduk... Sizi tanıyan bir arkadaştan adresinizi aldım.

Adım Abdullah Öcalan'

Haki'nin cevabını beklemeden,

'Mutfaktan hoş kokular geliyor sen mi yemek pişiriyorsun.' 'Evet' cevabını veren

Haki'nin yanından geçip mutfığa girmişti bile.

Yemekten sonra oturup sohbete daldılar. Öcalan Ankara'nın son durumunu sordu. Haki ve Kemal cevaplar verdiler.

Kemal ile Haki kısa zamanda bu misafirleri ile sıcak bir diyalog ortamında buldular kendilerini. Sonraki gün okuldan eve geldiklerinde evin yeni haline şaşırmışlardı. Ev pırıl pırıldı. Her şey düzenliydi ve ortalık toplanmıştı. Öcalan güler yüzle karşıladı onları. Bir an Haki ve Kemal kendilerini misafir hissettiler. Sonra aynı sıcak sohbetler sürdü.

Doktor, yardımcı doktor ve hasta bakıcı Kemal'den bir tepki bekliyorlardı. Doktor yeniden seslendi.

-Kemal beni duyuyor musun?

Kemal'in dudakları ve yanaklarının birleştiği yerde iki ince çizgi belirdi. Gülümsemeye çalışıyordu. Abdullah Öcalan'ın bir esprisine o ve Haki gülüyorlardı.

Doktor yanındakilere dönerek,

-Düş görüyor olmalı baksanıza gülümsemeye çalışıyor.

ZAP

Keşke Zap'ta olsaydım,
Özgürlük sevdahılarına bir mağara olsaydım.

Sarp, tünelleri derin olan bir mağara.

O mağarada berrak bir kaynak suyu olup,
şehitlerin yüreğine düşseydim.

Keşke Zap'ta olsaydım.

Siyah kara bulutlar olup,

düşmanların yüreğine girip kan emici

düşmanların uykusundaki korkusu olurum.

Yağmur olup kahraman gerillalara siper olurum.

Güneş ışınları olurum

ve her bir ışında mızrak olup

düşmanın beynine saplanırdım.

Keşke Zap'ta kırmızı mekaphıların
ayağının altında intikam alan bir patika olsaydım.

Her bir adımda bir gül verseydim şehitlere.

Devrimde kırmızı bir gül, kırmızı bir gül Zap güzelliğinde.

Ey gerilla sevdası olan Zap!

Senin güzelliğın gerillanın boy posunda kamaşır,

ya da onların güzelliğini

onlardan mı çaldın?

Senin güzelliğinde gerillayı görüyorum,

gerillanın her bir bakışı dağların gibi sarptır.

Her bir gülüş senin çiçeklerin gibi rengarenktir.

Her bir gözyaşında senin nehirlerini görüyorum.

Onlar senin güzelliğınle kendini çizdiler,

sen onların ruhuyla kendini var ettin.

**"KÜRDİSTAN ÖZGÜRLÜK GERİLLASI
ÖNDER ÖNCÜLERİ GİBİ
BUGÜN ZAP, AVAŞIN VE METİNA'DA
FAŞİST DÜŞMANA KÖK SÖKTÜRMEMEYE
DEVAM EDİYOR VE ZAFERE YÜRÜYOR"**

